

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்நொடும்புத் திட்டம்

சேக்கிழார் அருளிய
திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெரிய
புராணம்
முதற் காண்டம் (பன்னிரண்டாம்
திருமுறை)
சருக்கம் 3 (இலை மலிந்த சருக்கம்)

**periya purANam of cEkkizAr
Canto 1, Carukkam -3 (ilai malinta
carukkam)
In tamil script, TSCII format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten and Colleagues of the Univ. of Koeln, Germany

for providing us with the transliterated/romanized version of the etext and giving us permission to release the TSCII version as part of Project Madurai etext collections. TSCII proof reading by

tiruciRRampalam aRakaTTaLai, Kovilpatti, Tamilnadu.

Preparation of HTML and PDF versions: **Dr. K. Kalyanasundaram** Lausanne, Switzerland.

This webpage presents the Etext in Tamil script but in Unicode encoding.

To view the Tamil text correctly you need to set up the following:

i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii) Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.

. In case of difficulties send an email request to kalyan@geocities.com or

kumar@vt.edu

ன Project Madurai 1999 - 2004
Project Madurai is an open,
voluntary, worldwide initiative
devoted to preparation of electronic
texts of tamil literary works and to
distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are
available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely
distribute this file, provided this
header page is kept intact.

சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர்
புராணம்

என்ற பெரிய புராணம் -முதற் காண்டம்

3. இலை மலிந்த சருக்கம்

உள்ளுறை

எறி பத்த 3.1 நாயனார் புராணம்	(551- 607)	<u>மின்பதிப்பு</u>
ஏனாதிநாத 3.2 நாயனார் புராணம்	(608- 649)	<u>மின்பதிப்பு</u>
கண்ணப்ப 3.3 நாயனார் புராணம்	(650 -835)	<u>மின்பதிப்பு</u>
குங்குலியக் 3.4 கலய நாயனார் புராணம்	(836- 870)	<u>மின்பதிப்பு</u>
மானக்கஞ்சாற 3.5 நாயனார் புராணம்	(871- 907)	<u>மின்பதிப்பு</u>

3.6 அரிவாட்டாய்	(
நாயனார்	908- மின்பதிப்பு
புராணம்	930)
ஆனாய	(931
3.7 நாயனார்	- மின்பதிப்பு
புராணம்	972)

3.1 எறி பத்த நாயனார் புராணம் (551-607)

திருச்சிற்றம்பலம்

551 மல்லல் நீர் ஞாலந்
தன்னுள் மழவிடை
உடையான் அன்பர்க்கு
ஒல்லை வந்து உற்ற
செய்கை உற்று இடத்து
உதவும் நீரார்
எல்லையில் புகழின் மிக்க

எறிபத்தர் பெருமை

எம்மால்

சொல்லலாம் படித்து

அன்றேனும் ஆசையால்

சொல்லல் உற்றாம்

3.1.1

552 பொன் மலைப் புலி

வென்று ஓங்கப் புதுமலை

இடித்துப் போற்றும்

அந் நெறி வழியே ஆக

அயல் வழி அடைத்த

சோழன்

மன்னிய அநபாயன் சீர்

மரபின் மா நகரமாகும்

தொன் நெடுங் கருவூர்

என்னுஞ்சுடர் மணி வீதி

மூதூர்

3.1.2

553 மா மதில் மஞ்ச சூழும்

மாளிகை நிரை விண்

சூழும்

தூ மணி வாயில் சூழும்
சோலையில் வாசம் சூழும்
தேமலர் அளகஞ் சூழும்
சில மதி தெருவிற் சூழும்
தாம் மகிழ்ந்து அமரர்
சூழும் சதமகன் நகரம்
தாழ

3.1.3

554 கட கரி துறையில் ஆடும்
களி மயில் புறவில் ஆடும்
அடர் மணி அரங்கில்
ஆடும் அரிவையர் குழல்
வண்டு ஆடும்
படரொளி மறுகில் ஆடும்
பயில் கொடி கதிர் மீது
ஆடும்
தடம் நெடும் புவி
கொண்டாடும் தனி நகர்
வளமை ஈதால்

3.1.4

555 மன்னிய சிறப்பின் மிக்க
வள நகர் அதனில் மல்கும்
பொன்னியல் புரிசை
சூழ்ந்து சுரர்களும்
போற்றும் பொற்பால்
துன்னிய அன்பின் மிக்க
தொண்டர் தம் சிந்தை
நீங்கா
அந்நிலை அரனார்
வாழ்வது ஆனிலை
என்னும் கோயில்

3.1.5

556 பொருட்டிரு மறை கடந்த
புனிதரை இனிது அக்
கோயில்
மருட்டுறை மாற்றும்
ஆற்றால் வழி படும்
தொழிலர் ஆகி
இருட்கடு ஓடுங்கு
கண்டத்து இறையவர்க்கு

உரிமை பூண்டார்க்கு
அருட் பெரும் தொண்டு
செய்வார் அவர் எறிபத்தர்
ஆவார்

3.1.6

557 மழை வளர் உலகில்
எங்கும் மன்னிய சைவம்
ஓங்க
அழலவிர் சடையான்
அன்பர்க்கு அடாதன
அடுத்த போது
முழையரி என்னத்
தோன்றி முரண் கெட
எறிந்து தீர்க்கும்
பழ மறை பரசும் தூய பரசு
முன் எடுக்கப் பெற்றார்

3.1.7

558 அண்ணலார் நிகழும்
நாளில் ஆனிலை

அடிகளார்க்குத்
திண்ணிய அன்பு கூர்ந்த
சிவகாமி ஆண்டார்
என்னும்
புண்ணிய முனிவனார்
தாம் பூப் பறித்து
அலங்கல் சாத்தி
உண்ணிறை காதலோடும்
ஒழுகுவார் ஒரு நாள் முன்
போல் 3.1.8

559 வைகறை உணர்ந்து
போந்து புனல் மூழ்கி
வாயும் கட்டி
மெய்யம் மலர் நெருங்கு
வாச நந்த வனத்து
முன்னிக்
கையினில் தெரிந்து நல்ல
கமழ் முகை அலரும்
வேலைத்

தெய்வ நாயகருக்குச்
சாத்தும் திருப் பள்ளித்
தாமம் கொய்து

3.1.9

560 கோலப் பூங் கூடை
தன்னை நிறைத்தனர்
கொண்டு நெஞ்சில்
வாலிய நேசம் கொண்டு
மலர்க் கையில் தண்டும்
கொண்டு அங்கு
ஆலயம் அதனை நோக்கி
அங்கணர் அமைத்துச்
சாத்தும்
காலை வந்து உதவ
வேண்டிக் கடிதினில்
வாரா நின்றார்

3.1.10

561 மற்றவர் அணைய
இப்பால் வளநகர்
அதனில் மன்னும்

கொற்றவர் வளவர் தங்கள்
குலப் புகழ்ச் சோழனார்
தம்
பற்றலர் முனைகள்
சாய்க்கும் பட்ட
வர்த்தனமாம் பண்பு
பெற்ற வெங் களிறு
கோலம் பெருகு மா நவமி 3.1.11
முன்னாள்

562 மங்கல விழைவு கொண்டு
வரு நதித் துறை நீராடிப்
பொங்கிய
களிப்பினோடும் பொழி
மதம் சொரிய நின்றார்
எங்கணும் இரியல் போக
எதிர் பரிக் காரர் ஓடத்
துங்க மால் வரை போல்
தோன்றித் துண்ணென
அணைந்தது அன்றே 3.1.12

563 வென்றிமால் யானை
தன்னை மேல் கொண்ட
பாகரோடும் 1
சென்று ஒரு தெருவின்
முட்டிச் சிவகாமியார் முன்
செல்ல

வன் தனித் தண்டில்
தூங்கும் மலர் கொள் பூக்
கூடை தன்னைப்
பின் தொடர்ந்து ஓடிச்
சென்று பிடித்து முன்
பறித்துச் சிந்த

3.1.13

564 மேல் கொண்ட பாகர்
கண்டு விசை கொண்ட
களிறு சண்டக்
கால் கொண்டு போவார்
போலக் கடிது கொண்டு
அகலப் போக
நூல் கொண்ட மார்பின்

தொண்டர் நோக்கினர்
பதைத்துப் பொங்கி
மால் கொண்ட களிற்றின்
பின்பு தண்டு கொண்டு
அடிக்க வந்தார்

3.1.14

565 அப்பொழுது அணைய
ஒட்டாது அடற் களிறு
அகன்று போக 1
மெய்ப் பொருள்
தொண்டர் மூப்பால்
விரைந்து பின் செல்ல
மாட்டார்
தப்பினர் விழுந்து
கையால் தரை அடித்து
எழுந்து நின்று
செப்பு அரும் துயரம் நீடிச்
செயிர்த்து முன் சிவதா
என்பார்

3.1.15

566 களி யானையின் ஈர்

உரியாய் சிவதா!
எளியார் வலியாம்
இறைவா! சிவதா!
அளியார் அடியார்
அறிவே! சிவதா!
தெளிவார் அமுதே!
சிவதா! சிவதா!

3.1.16

567 ஆறும் மதியும் அணியும்
சடை மேல்
ஏறும் மலரைக் கரி
சிந்துவதே
வேறுள் நினைவார் புரம்
வெந்து அவியச்
சீறும் சிலையாய்! சிவதா!
சிவதா!

3.1.17

568 தஞ்சே சரணம் புகுதுந்
தமியோர்
நெஞ்சேய் துயரம் கெட
நேர் தொடரும்

மஞ்சே என வீழ் மறலிக்கு
இறை நீள்
செஞ் சேவடியாய்!
சிவதா! சிவதா!

3.1.18

569 நெடியோன் அறியா
நெறியார் அறியும்
படியால் அடிமைப் பணி
செய்து ஒழுகும்
அடியார்களில் யான் ஆரா
அணைவாய்

முடியா முதலாய் எனவே
மொழிய

3.1.19

570 என்று அவர் உரைத்த
மாற்றம் எறி பத்தர் எதிரே
வாரா
நின்றவர் கேளா மூளும்
நெருப்பு உயிர்த்து
அழன்று பொங்கி
மன்றவர் அடியார்க்கு

என்றும் வழிப் பகை
களிறே அன்றோ
கொன்று அது வீழ்ப்பன்
என்று கொலை மழு
எடுத்து வந்தார்

3.1.20

571 வந்தவர் அழைத்த
தொண்டர் தமைக் கண்டு
வணங்கி உம்மை
இந்த வல் இடும்பை
செய்த யானை எங்கு
உற்றது என்ன
எந்தையார் சாத்தும் பூவை
என் கையில் பறித்து மண்
மேல்
சிந்தி முன் பிழைத்துப்
போகா நின்றது இத்
தெருவே என்றார்

3.1.21

572 இங்கு அது பிழைப்பது
எங்கே இனி என எரிவாய்

சிந்தும்
அங்கையின் மழுவும்
தாமும் அனலும்
வெங்காலும் என்னப்
பொங்கிய விசையில்
சென்று பொரு கரி
தொடர்ந்து பற்றும்
செங்கண் வாள் அரியிற்
கூடிக் கிடைத்தனர் சீற்ற
மிக்கார்

3.1.22

573. கண்டவர் இது முன்பு
அண்ணல் உரித்த அக்
களிறே போலும்
அண்டரும் மண்
உளோரும் தடுக்கினும்
அடர்த்துச் சிந்தத்
துண்டித்துக் கொல்வேன்
என்று சுடர் மழு வலத்தில்

வீசிக்

கொண்டு எழுந்து
ஆர்த்துச் சென்று
காலினால் குலுங்கப்
பாய்ந்தார்

3.1.23

574. பாய்தலும் மிசை
கொண்டு உய்க்கும்
பாகரைக் கொண்டு சீறிக்
காய் தழல் உமிழ் கண்
வேழம் திரிந்து மேற்
கதுவ அச்சம்
தாய் தலை அன்பின் முன்
நிற்குமே தகைந்து
பாய்ந்து
தோய் தனித் தடக்கை வீழ்
மழுவினால் துணித்தார்
தொண்டர்

3.1.24

575. கையினைத் துணித்த
போது கடல் எனக் கதறி

வீழ்ந்து

மை வரை அனைய

வேழம் புரண்டிட மருங்கு

வந்த

வெய்ய கோல் பாகர்

பாகர் மூவர் மிசை

கொண்டார் இருவர் ஆக

ஐவரைக் கொன்று நின்றார்

அருவரை அனைய

தோளார்

3.1.25

576 வெட்டுண்டு பட்டு

வீழ்ந்தார் ஒழிய மற்று

உள்ளார் ஓடி

மட்டு அவிழ் தொங்கல்

மன்னன் வாயில்

காவலரை நோக்கி

பட்ட வர்த்தனமும் பட்டுப்

பாகரும் பட்டார் என்று

முட்ட நீர் கடிது புக்கு

முதல்வனுக்கு உரையும் 3.1.26
என்றார்

577 மற்று அவர் மொழிந்த
மாற்றம் மணிக் கடை
காப்போர் கேளாக்
கொற்றவன் தன்பால்
எய்திக் குரை கழல்
பணிந்து போற்றிப்
பற்றலர் இலாதாய் நின்
பொற் பட்டமால் யானை
வீழ்ச்

செற்றனர் சிலராம் என்று 3.1.27
செப்பினார் பாகர் என்றார்

578 வளவனும் கேட்ட
போதில் மாறின்றி மண்
காக்கின்ற
கிளர் மணித் தோள்
அலங்கல் சுரும்பு இனம்
கிளர்ந்து பொங்க

அளவில் சீற்றத்தினாலே
யார் செய்தார் என்றும்
கேளான்

இள அரி ஏறு போல
எழில் மணி வாயில் நீங்க

3.1.28

579 தந்திரத் தலைவர் தாமும்
தலைவன் தன் நிலைமை
கண்டு

வந்துறச் சேனை தன்னை
வல் விரைந்து எழ முன்
சாற்ற

அந்தரத்து அகலம்
எல்லாம் அணி துகில்
பதாகை தூர்ப்ப
எந்திரத் தேரும் மாவும்
இடை இடை களிறும்
ஆகி

3.1.29

580 வில்லொடு வேல் வாள்
தண்டு பிண்டி பாலங்கள்

மிக்க

வல்லெழும் உசலம் நேமி

மழுக் கழுக் கடை முன்

ஆன

பல் படைக் கலன்கள்

பற்றிப் பைங்கழல் வரிந்த

வன் கண்

எல்லையில் படைஞர்

கொட்புற்று எழுந்தனர்

எங்கும் எங்கும்

3.1.30

581 சங்கொடு தாரை காளம்

தழங்கொலி முழங்கு பேரி

வெங்குரல் பம்பை

கண்டை வியன் துடி

திமிலை தட்டி

பொங்கொலிச் சின்னம்

எல்லாம் பொரு படை

மிடைந்த பொற்பின்

மங்குல் வான் கிளர்ச்சி

நாண மருங்கு எழுந்து
இயம்பி மல்க

3.1.31

582 தூரியத் துவைப்பும்
முட்டுஞ் சுடர்ப் படை
ஒலியும் மாவின்
தார் மணி இசைப்பும்
வேழ முழக்கமும்
தடந்தேர்ச் சீரும்
வீரர் தஞ்செருக்கின்
ஆர்ப்பும் மிக்கு எழுந்து
ஒன்றாம் எல்லைக்
காருடன் கடைநாள்
பொங்கும் கடல் எனக்
கலித்த அன்றே

3.1.32

583 பண்ணுறும் உறுப்பு
நான்கில் பரந்து எழு
சேனை எல்லாம்
மண்ணிடை இறு கால்

மேல் மேல் வந்து
எழுந்தது போல் தோன்ற
தண்ணளிக் கவிகை
மன்னன் தானை பின்
தொடரத் தானோர்
அண்ணலம் புரவி
மேற்கொண்டு அரசு மா
வீதி சென்றான்

3.1.33

584 கடு விசை முடுகிப்
போகிக் களிற் றொடும்
பாகர் வீழ்ந்த
படு களம் குறுகச்
சென்றான் பகை புலத்து
அவரைக் காணான்
விடு சுடர் மழு ஒன்று
ஏந்தி வேறு இரு தடக்
கைத்தாய
அடு களிறு என்ன நின்ற
அன்பரை முன்பு

585 பொன் தவழ் அருவிக்
 குன்றம் எனப் புரள்
 களிற்றின் முன்பு
 நின்றவர் மன்றுள் என்றும்
 நிருத்தமே பயிலும்
 வெள்ளிக்
 குன்றவர் அடியார் ஆனார்
 கொற்றவர் இவர் என்று
 ஓரான்
 வென்றவர் இவர் யாவர்
 என்றான் வெடிபட
 முழங்கும் சொல்லான்

3.1.35

586 அரசன் ஆங்கு அருளிச்
 செய்ய அருகு சென்று
 அணைந்து பாகர்
 விரை செய்தார்
 மாலையோய் நின் விறற்
 களிற்று எதிரே நிற்கும்

திரை செய் நீர் உலகின்
மன்னர் யாருளார் தீங்கு
செய்தார்
பரசு முன் கொண்டு நின்ற
இவர் எனப் பணிந்து
சொன்னார்

3.1.36

587 குழையணி காதினானுக்கு
அன்பராம் குணத்தின்
மிக்கார்
பிழை படிந் அன்றிக்
கொல்லார் பிழைத்தது
உண்டு என்று
உட்கொண்டு
மழை மத யானைச்
சேனை வரவினை மாற்றி
மற்ற
உழை வயப் புரவி மேல்
நின்று இழிந்தனன் உலக

588 மைத் தடம் குன்று
 போலும் மதக் களிற்று
 எதிரே இந்த
 மெய்த்தவர் சென்ற போது
 வேறு ஒன்றும் புகுதா
 விட்ட

அத் தவம் உடையேன்
 ஆனேன் அம்பல வாணர்
 அன்பர்

இத்தனை முனியக்
 கெட்டேன் என் கொலோ
 பிழை என்று அஞ்சி

3.1.38

589 செறிந்தவர் தம்மை நீக்கி
 அன்பர் முன் தொழுது
 சென்று ஈது
 அறிந்திலேன் அடியேன்
 அங்கு கேட்டது ஒன்று
 அதுதான் நிற்க

மறிந்த இக் களிற்றின்
குற்றம் பாகரோடு இதனை
மாள

எறிந்ததே போதுமோதான்
அருள் செய்யும் என்று
நின்றார்

3.1.39

590 மன்னவன் தன்னை
நோக்கி வானவர் ஈசர்
நேசர்
சென்னி இத் துங்க வேழம்
சிவகாமி ஆண்டார்
கொய்து
பன்னக ஆபரணர் சாத்தக்
கொடுவரும் பள்ளித்
தாமம்
தன்னை முன் பறித்துச்
சிந்தத் தரை படத்
துணித்து வீழ்த்தேன்

3.1.40

591 மாதங்கம் தீங்கு செய்ய
வரு பரிக்காரர் தாமும்
மீதங்கு கடாவுவாரும்
விலக்கிடாது ஒழிந்து
பட்டார்

ஈதங்கு நிகழ்ந்தது என்றார்
எறி பத்தர் என்ன அஞ்சிப்
பாதங்கள் முறையால்
தாழ்ந்து பருவரைத்
தடந்தோள் மன்னன்

3.1.41

592 அங்கணர் அடியார்
தம்மைச் செய்த இவ்
அபராதத்துக்கு
இங்கு இது தன்னால்
போதாது என்னையும்
கொல்ல வேண்டும்
மங்கல மழுவால்
கொல்கை வழக்கும்
அன்று இதுவாம் என்று

செங்கையால் உடைவாள்
வாங்கிக் கொடுத்தனர்
தீர்வு நேர்வார்

3.1.42

593 வெந்தழல் சுடர் வாள்
நீட்டும் வேந்தனை
நோக்கிக் கெட்டேன்
அந்தமில் புகழான்
அன்புக்கு அளவின்மை
கண்டேன் என்று
தந்த வாள் வாங்க
மாட்டார் தன்னைத் தான்
துறக்கும் என்று
சிந்தையால் உணர்வுற்று
அஞ்சி வாங்கினார் தீங்கு
தீர்ப்பார்

3.1.43

594 வாங்கிய தொண்டர்
முன்பு மன்னனார்
தொழுது நின்றே

ஈங்கு எனை வாளினால்
கொன்று என் பிழை தீர்க்க
வேண்டி

ஓங்கிய உதவி செய்யப்
பெற்றனன் இவர் பால்
என்றே

ஆங்கு அவர் உவப்பக்
கண்ட எறிபத்தர்
அதனுக்கு அஞ்சி

3.1.44

595 வன் பெருங் களிறு பாகர்
மடியவும் உடை வாளைத்
தந்து
என் பெரும்
பிழையினாலே
என்னையும் கொல்லும்
என்னும்
அன்பனார் தமக்குத் தீங்கு
நினைந்தனன் என்று
கொண்டு

முன்பு எனது உயிர்
செகுத்து முடிப்பதே
முடிவு என்று எண்ணி 3.1.45

596 புரிந்தவர் கொடுத்த
வாளை அன்பர் தம்
கழுத்தில் பூட்டி
அரிந்திடல் உற்ற போதில்
அரசனும் பெரியோர்
செய்கை
இருந்தவாறு என்?
கெட்டேன்? என்று எதிர்
கடிதிற் சென்று
பெருந்தடந் தோளால்
கூடிப் பிடித்தனன் வாளும்
கையும்

3.1.46

597 வளவனார் விடாது பற்ற
மாதவர் வருந்து கின்ற
அளவு இலாப் பரிவில்

வந்த இடுக்கணை அகற்ற
வேண்டிக்
கள மணி களத்துச் செய்ய
கண்ணுதல் அருளால்
வாக்குக்
கிளர் ஒளி விசம்பின்
மேல் வந்து எழுந்தது
பலரும் கேட்ப

3.1.47

598 தொழும் தகை அன்பின்
மிக்கீர்! தொண்டினை
மண் மேற்காட்டச்
செழுந் திருமலரை இன்று
சினக்கரி சிந்தத் திங்கள்
கொழுந்து அணி வேணிக்
கூத்தர் அருளினால்
கூடிற்று என்று அங்கு
எழுந்தது பாகரோடும்
யானையும் எழுந்தது
அன்றே

599 ஈரவே பூட்டும் வாள்
 விட்டு எறிபத்தர் தாமும்
 அந்த
 நேரியர் பெருமான் தாள்
 மேல் விழுந்தனர் நிருபர்
 கோனும்
 போர் வடி வாளைப்
 போக எறிந்து அவர்
 கழல்கள் போற்றிப்
 பார்மிசை பணிந்தான்
 விண்ணோர் பனிமலர்
 மாரி தூர்த்தார்

3.1.49

600 இருவரும் எழுந்து
 வானில் எழுந்த
 பேரொலியைப் போற்ற
 அருமறை பொருளாய்
 உள்ளார் அணிகொள்
 பூங்கூடை தன்னில்

மருவிய பள்ளித் தாமம்
நிறைந்திட அருள மற்று
அத்

திருவருள் கண்டு வாழ்ந்து
சிவகாமியாரும் நின்றார்

3.1.50

601 மட்டவிழ் அலங்கல்
வென்றி மன்னவர்
பெருமான் முன்னர்
உட்டரு களிப்பினோடும்
உறங்கி மீது எழுந்தது
ஒத்து

முட்ட வெங்கடங்கள்
பாய்ந்து முகில் என
முழங்கிப் பொங்கும்
பட்ட வர்த்தனத்தைக்
கொண்டு பாகரும்
அணைய வந்தார்

3.1.51

602 ஆன சீர்த் தொண்டர்

கும்பிட்டு அடியனேன்
களிப்ப இந்த
மான வெங் களிற்றில் ஏறி
மகிழ்ந்து எழுந்து
அருளும் என்ன
மேன்மையப் பணி மேற்
கொண்டு வணங்கி வெண்
குடையின் நீழல்
யானை மேற் கொண்டு
சென்றார் இவுளிமேற்
கொண்டு வந்தார்

3.1.52

603 அந்நிலை எழுந்த சேனை
ஆர்கலி ஏழும் ஒன்றாய்
மன்னிய ஒலியின் ஆர்ப்ப
மண் எலாம் மகிழ்ந்து
வாழ்த்தப்
பொன்னெடும் பொதுவில்
ஆடல் நீடிய புனிதர்

பொற்றாள்

சென்னியிற் கொண்டு

சென்னி திருவளர்

3.1.53

கோயில் புக்கான்

604 தம்பிரான் பணிமேற்

கொண்டு சிவகாமியாரும்

சார

எம்பிரான் அன்பரான

எறிபத்தர் தாமும் என்னை

அம்பலம் நிறைந்தார்

தொண்டர் அறிவதற்கு

அரியார் என்று

செம்பியன் பெருமை

உன்னித் திருப்பணி

நோக்கிச் சென்றார்

3.1.54

605 மற்றவர் இனையவான

வன்பெரும் தொண்டு

மண்மேல்

உற்றிடத்து அடியார் முன்

சென்று உதவியே நாளும்
நாளும்

நல்தவக் கொள்கை தாங்கி
நலமிசூ கயிலை வெற்பில்
கொற்றவர் கணத்தின்
முன்னாம் கோ முதல்
தலைமை பெற்றார்

3.1.55

606 ஆளுடைத் தொண்டர்

செய்த ஆண்மையும்
தம்மைக் கொல்ல
வாளினைக் கொடுத்து
நின்ற வளவனார்
பெருமை தானும்
நாளும் மற்றவர்க்கு
நல்கும் நம்பர் தாம்
அளக்கிலன்றி

நீளும் இத் தொண்டின்
நீர்மை நினைக்கில் ஆர்
அளக்க வல்லார்?

3.1.56

607 தேனாரும் தண் பூங்
கொன்றைச்
செஞ்சடையவர்
பொற்றாளில்
ஆனாத காதல் அன்பர்
எறிபத்தர் அடிகள் சூடி
வானாளும் தேவர்
போற்றும் மன்றுளார் நீறு
போற்றும்
ஏனாதி நாதர் செய்த திருத் 3.1.57
தொழில் இயம்பலுற்றேன்
திருச்சிற்றம்பலம்

3.2 ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம் (608-649)

திருச்சிற்றம்பலம்

608 புண்டரிகம் பொன் வரை

மேல் ஏற்றிப் புவி

அளிக்கும்

தண்டரள வெண்கவிகைத்

தார் வளவர் சோணாட்டில்

வண்டறை பூஞ் சோலை

வயல் மருதத் தண் பணை

சூழ்ந்து

எண் திசையும் ஏறிய சீர்

எயின் மூதூர் எயினனூர் 3.2.1

609 வேழக் கரும்பினோடு

மென் கரும்பு தண்வயலில்

தாழக் கதிர்ச்சாலி தான்

ஓங்கும் தன்மையதாய்

வாழக் குடி தழைத்து

மன்னிய அப் பொற்

பதியில்

ஈழக் குலச் சான்றார்

ஏனாதி நாதனார் 3.2.2

610 தொன்மைத் திரு நீற்றுத்

தொண்டின் வழிபாட்டின்
நன்மைக் கண் நின்ற நலம்
என்றும் குன்றாதார்
மன்னர்க்கு வென்றி
வடிவாட் படை பயிற்றும்
தன்மைத் தொழில்
விஞ்சையில் தலைமை
சார்ந்து உள்ளார்

3.2.3

611 வாளின் படை பயிற்றி
வந்த வளம் எல்லாம்
நாளும் பெரு விருப்பால்
நண்ணுங் கடப் பாட்டில்
தாளும் தட முடியும்
காணாதார் தம்மையுந்
தொண்டு

ஆளும் பெருமான் அடித்
தொண்டர்க்கு ஆக்குவார்

3.2.4

612 நள்ளர்களும் போற்றும்
நன்மைத் துறையின் கண்

எள்ளாத செய்கை
இயல்பின் ஒழுகு நாள்
தள்ளாத தங்கள் தொழில்
உரிமைத் தாயத்தின்
உள்ளான் அதிசூரன்
என்பான் உளன் ஆனான்

3.2.5

613 மற்ற அவனும் கொற்ற
வடிவாட் படைத்
தொழில்கள்
கற்றவர்கள் தன்னில்
கடந்துள்ளார் இல்லை
எனும்
பெற்றிமையான் மா
நிலத்து மிக்க பெருமிதம்
வந்து
உற்றுலகில் தன்னையே
சால மதித்து உள்ளான்

3.2.6

614 தானாள் விருத்தி கெடத்
தங்கள் குலத் தாயத்தின்

ஆனாத செய் தொழிலாம்
ஆசிரியத் தன்மை வளம்
மேனாளும் குறைந்து
மற்றவர்க்கே மேம்படலால்
ஏனாதி நாதர் திறத்து ஏலா
இகல் புரிந்தான்

3.2.7

615 கதிரோன் எழ மழுங்கிக்
கால்சாயுங்காலை
மதி போல் அழிந்து
பொறா மற்றவனுஞ் சுற்றப்
பதியோர் உடன் கூடப்
பண்ணி அமர் மேல்
சென்று
எதிர் போர்
விளைப்பதற்கே எண்ணித்
துணிந்து எழுந்தான்

3.2.8

616 தோள் கொண்ட வல்
ஆண்மைச் சுற்றத்தொடும்

துணையாம்
கோள் கொண்ட போர்
மள்ளர் கூட்டத்தொடுஞ்
சென்று
வாள் கொண்ட தாயம்
வலியாரே கொள்வது என
முள்கின்ற செற்றத்தான்
முன் கடையில் நின்று
அழைத்தான்

3.2.9

617 வெங்கட் புலி கிடந்த
வெம் முழையில் சென்று
அழைக்கும்
பைங்கண் குறுநரியே
போல்வான் படை
கொண்டு
பொங்கிப் புறம் சூழ்ந்து
போர் குறித்து நேர் நின்றே
அங்கட் கடை நின்று
அழைத்தான் ஒலி கேளா

3.2.10

618 ஆர் கொல் பொர
அழைத்தார்? என்றரி
ஏற்றின் கிளர்ந்து
சேர்வு பெறக் கச்சில்
செறிந்த உடை மேல் வீக்கி
வார் கழலுங் கட்டி
வடிவாட் பலகைகொடு
போர் முனையில் ஏனாதி 3.2.11
நாதர் புறப்பட்டார்

619 புறப்பட்ட போதின் கட்
போர்த் தொழில்கள் கற்கும்
விறல் பெருஞ் சீர்க்
காளையர்கள் வேறு
இடத்து நின்றார்
மறப் படை வாள்
சுற்றத்தார் கேட்டு ஓடி
வந்து
செறற்கரும் போர் வீரார்க்கு
இரு மருங்கும்

620 வந்தழைத்த மாற்றான்
 வயப் புலி போத்து
 அன்னார் முன்
 நம் தமது வாள் பயிற்று
 நற்றாயம் கொள்ளுங்கால்
 இந்த வெளி மேற்கை
 வகுத்து இருவேம் பொரு
 படையும்
 சந்தித்து அமர்
 விளைத்தால் சாயாதார்
 கொள்வதென்

621 என்று பகைத்தோன்
 உரைப்ப ஏனாதி நாதர்
 அது
 நன்று உனக்கு
 வேண்டுமேல் நண்ணுவன்
 என்று உள் மகிழ்ந்து
 சென்றவன் முன் சொன்ன

செருக் களத்துப் போர்

குறிப்பக்

கன்றி இரு படையும் கை

வகுத்து நேர் மலைவார்

3.2.14

622 மேக ஒழுங்குகள் முன்

கொடு மின்னிரை

தம்மிடையே கொடு

மாக மருங்கினும்

மண்ணினும் வல்லுரு

மேல் எதிர் செல்வன

வாக நெடும் பல கைக்குல

மாள் வினை வாளுடை

ஆடவர்

காக மிடைந்த களத்திரு

கைகளின் வந்து கலந்தனர் 3.2.15

623 கால் கழல் கட்டிய

மள்ளர்கள் கைகளின்

மெய்கள் அடக்கிய

வாளொளி வட்ட

முளைத்திட வந்து இரு
கைகளின் முந்தினர்
வேலொடு வேல் எதிர்
நீள்வன மேவிய பாதலம்
விட்டுயர்
ஞாலமுறும் பணி வீரர்கள்
நா நிமிர்கின்றன ஒத்தன

3.2.16

624 வெங்கண் விறற் சிலை
வீரர்கள் வேறு இரு
கையிலும் நேர்பவர்
தங்கள் சிலைக்குலம்
உந்தின தாவில் சரங்கள்
நெருங்குவ
பொங்கு சினத்து எரியிற்
புகை போகு கொடிக்கள்
வளைத்து எதிர்
செங்கண் விழிக் கனல்
சிந்திய சீறு பொறிச் செலவு
ஒத்தன

625 வாளொடு நீள் கை
 துடித்தன மார்பொடு
 வேல்கள் குளித்தன
 தோளொடு வாளி நிலத்தன
 தோலொடு தோல்கள்
 தகைத்தன
 தாளொடு வார் கழல்
 இற்றன தாரொடு சூழ் சிரம்
 அற்றன
 நாளொடு சீறி மலைப்பவர்
 நாடிய போர் செய்
 களத்தினில்

3.2.18

626 குருதியின் நதிகள் பரந்தன
 குறை உடல் ஓடி
 அலைந்தன
 பொரு படை அறு துணி
 சிந்தின புடை சொரி குடர்
 உடல் பம்பின

வெருவர எருவை
நெருங்கின வீசியறு
துடிகள் புரண்டன
இரு படை தனினும்
எதிர்ந்தவர் எதிர் எதிர்
அமர் செய் பறந்தலை

3.2.19

627 நீள் இடை முடுகி நடந்து
எதிர் நேர் இருவரில் ஒரு
வன்றொடர்
தாளிரு தொடை அற முன்
பெயர் சாரிகை முறைமை
தடிந்தனன்
வாளொடு விழுடல்
வென்றவன் மார்பிடை
அறமுன் எறிந்திட
ஆளியின் அவனும்
அறிந்தனன் ஆயினர் பலர்
உளர் எங்கணும்

3.2.20

628 கூர் முனை அயில் கொடு
முட்டினர் கூடி முன்
உருவிய தட்டுடன்
நேருரம் உருவ உரப்புடன்
நேர்பட எதிர் எதிர்
குத்தினர்
ஆருயிர் கழியவும்
நிற்பவர் ஆண்மையில்
இருவரும் ஒத்தமை
போரடு படைகொடு
அளப்பவர் போல்பவர்
அளவிலர் பட்டனர்

3.2.21

629 பொற்சிலை வளைய
எதிர்ந்தவர் புற்றரவு
அனைய சரம்பட
விற்படை துணியவும்
நின்றிலர் வெற்றி கொள்
சுரிகை வழங்கினர்
முற்றிய பெருவளன்

இன்றியும் முற்படு
கொடை நிலை நின்றிட
உற்றன உதவிய பண்பினர்
ஓத்தனர் உளர் சில
கண்டகர்

3.2.22

630 அடல்முனை மறவர்
மடிந்தவர் அலர் முகம்
உயிருள வென்றுறு
படர் சிறை சுலவு
கருங்கொடி படர்வன
சுழல்வன துன்றலில்
விடு சுடர் விழிகள் இரும்பு
செய் வினைஞர் தம்
உலையின் முகம் பொதி
புடை மிடை கரியிடை
தங்கிய புகை விடு தழலை
நிகர்த்தன

3.2.23

631 திண் படை வயவர்

பிணம்படு செங்களம்
அதனிடெ முன் சிலர்
புண்படு வழி சொரியும்
குடர் பொங்கிய கமுகு
பருந்தொடு
கொண்டெழு பொழுதினும்
முன் செயல் குன்றுதல்
இலர் தலை நின்றனர்
விண்படர் கொடி விடு
பண் பயில் விஞ்சையர்
குமரரை வென்றனர்

3.2.24

632 இம் முனைய வெம்
போரில் இரு படையின்
வாள் வீரர்
வெம் முனையில்
வீடியபின் வீடாது மிக்கு
ஒழிந்த
தம்முடைய பல் படைஞர்
பின்னாகத் தாம் முன்பு

தெம்முனையில் ஏனாதி
நாதர் செயிர்த்து எழுந்தார் 3.2.25

633 வெஞ்சினவாள் தீ உமிழ்
வீரக் கழல் கலிப்ப
நஞ்சணி கண்டர்க்கு
அன்பர் தாம் எதிர்ந்த
ஞாட்பின் கண்
எஞ்சி எதிர் நின்ற இகல்
முனையில் வேலுழுவர்
தஞ்சிரமும் தோளுரமும்
தாளுரமும் தாந்துணித்தார் 3.2.26

634 தலைப்பட்டார் எல்லாரும்
தனி வீரர் வாளில்
கொலைப் பட்டார்
முட்டாதார் கொல் களத்தை
விட்டு
நிலைப்பட்ட மெய்
உணர்வு நேர் பட்ட
போதில்

அலைப்பட்ட ஆர்வமுதல்
குற்றம் போல் ஆயினார்

3.2.27

635 இந் நிலைய

வெங்களத்தில் ஏற்றழிந்த
மானத்தால்
தன்னுடைய பல் படைஞர்
மீண்டார் தமைக் கொண்டு
மின்னொளி வாள் வீசி
விறல் வீரர் வெம் புலி
யேறு

அன்னவர் தம் முன்
சென்று அதி சூரன் நேர்
அடர்ந்தான்

3.2.28

636 மற்றவர் தம் செய்கை வடி

வாள் ஒளி காணச்
சுற்றி வரும் வட்ட
அணையில் தோன்றா
வகை கலந்து

பற்றி அடர்க்கும்

பொழுதில் தானும் படை

பிழைத்துப்

பொற்றடந் தோள் வீரார்க்கு 3.2.29

உடைந்து புறகிட்டான்

637 போன அதிகூரன் போரில்

அவர்க் கழிந்த

மான மிக மீதூர மண்

படுவான் கண் படான்

ஆன செயல் ஓர் இரவும்

சிந்தித்து அலமந்தே

ஈன மிகு வஞ்சனையால்

வெல்வன் என

எண்ணினான்

3.2.30

638 கேட்டாரும் கங்குல்

புலர்காலைத் தீயோனும்

நாட்டாரைக் கொல்லாதே

நாம் இருவேம் வேறு

இடத்து

வாட்டாயங் கொள் போர்
மலைக்க வரூக எனத்
தோட்டார் பூந்தாரார்க்குச்
சொல்லிச் செலவிட்டான்

3.2.31

639 இவ்வாறு கேட்டலுமே
ஏனாதி நாதனார்
அவ்வாறு செய்தல்
அழகிதென அமைந்து
கை வாள் அமர்
விளைக்கத் தான் கருதும்
அக் களத்தில்
வெவ்வாள் உரவோன்
வரூக என மேற்
கொள்வார்

3.2.32

640 சுற்றத்தார் யாரும் அறியா
வகை சுடர் வாள்
பொற் பலகையும் தாமே
கொண்டு புறம் போந்து

மற்றவன் முன் சொல்லி
வரக்குறித்தே அக் களத்தே
பற்றலனை முன் வரவு
பார்த்துத் தனி நின்றார் 3.2.33

641 தீங்கு குறித்து அழைத்த
தீயோன் திரு நீறு 1
தாங்கிய நெற்றியினார்
தங்களையே எவ்விடத்தும்
2

ஆங்கு அவரும் தீங்கு
இழையார் என்பது
அறிந்தானாய்ப்
பாங்கில் திரு நீறு பண்டு 3.2.34
பயிலாதான்

642 வெண்ணீறு நெற்றி விரவப்
புறம் பூசி
உள் நெஞ்சில் வஞ்சக்
கறுப்பும் உடன் கொண்டு
வண்ணச் சுடர் வாள்

மணிப் பலகை கைக்

கொண்டு

புண்ணியப் போர்

வீரார்க்குச் சொன்ன இடம்

புகுந்தான்

3.2.35

643 வென்றி மடங்கல் விடக்கு

வர முன் பார்த்து

நின்றாற் போல் நின்ற

நிலை கண்டு தன் நெற்றி

சென்று கிடப்பளவுந் திண்

பலகையான் மறைத்தே

முன் தன் வீரார்க்கு எதிரே

மூண்டான் மறம் பூண்டான்

3.2.36

644 அடல் விடையேறு என்ன

அடத்தவனைக் கொல்லும்

இடை தெரிந்து தாள்

பெயார்க்கும் ஏனாதி நாதர்

புடை பெயர்ந்த மாற்றான்

பலகை புறம் போக்கக்
கடையவன் தன்
நெற்றியின் மேல்
வெண்ணீறு தாம் கண்டார் 3.2.37

645 கண்ட பொழுதே
கெட்டேன் முன்பு இவர்
மேல் காணாத
வெண் திரு நீற்றின்
பொலிவு மேற்கண்டேன்
வேறு இனி என்
அண்டர் பிரான் சீர்
அடியார் ஆயினார் என்று
மனம்
கொண்டு இவர் தம்
கொள்கைக் குறி வழி
நிற்பேன் என்று 3.2.38

646 கை வாளுடன் பலகை
நீக்கக் கருதியது
செய்யார் நிராயுதரைக்

கொன்றார் எனும் தீமை
எய்தாமை வேண்டும்
இவர்க்கு என்று இரும்
பலகை

நெய் வாளுடன் அடர்த்து
நேர்வார் போல் நின்றார் 3.2.39

647 அந்நின்ற தொண்டர் திரு
உள்ளம் ஆர் அறிவார்
முன் நின்ற பாதகனும் தன்
கருத்தே முற்று வித்தான்
இந் நின்ற தன்மை
அறிவார் அவர்க்கு அருள
மின்னின்ற செஞ்சடையார்
தாமே வெளி நின்றார் 3.2.40

648 மற்றினி நாம் போற்றுவது
என் வானோர் பிரான்
அருளைப்
பற்றலர் தம் கை வாளால்
பாசம் அறுத்து அருளி

உற்றவரை என்றும் உடன்
பிரியா அன்பு அருளிப்
பொற்றொடியாள் பாகனார்
பொன்னம்பலம்
அணைந்தார்

3.2.41

649 தம் பெருமான் சாத்தும்
திரு நீற்றுச் சார்புடைய
எம் பெருமான் ஏனாதி
நாதர் கழல் இறைஞ்சி
உம்பர் பிரான் காளத்தி
உத்தமார்க்குக் கண்ணப்பும்
நம் பெருமான் செய்த
பணி நாம் தெரிந்தவாறு
உரைப்பாம்

3.2.42

திருச்சிற்றம்பலம்

**3.3. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்
(650-835)**

திருச்சிற்றம்பலம்

650 மேலவர் புரங்கள் செற்ற
விடையவர் வேத
வாய்மைக்
காவலர் திருக் காளத்திக்
கண்ணப்பர் திரு நாடு
என்பர்
நாவலர் புகழ்ந்து
போற்றும் நல் வளம்
பெருகி நின்ற
பூவலர் வாவி சோலை
சூழ்ந்த பொத்தப்பி நாடு

3.3.1

651 இத் திரு நாடு தன்னில்
இவர் திருப்
பதியாதென்னில்
நித்தில அருவிச் சாரல்
நீள் வரை சூழ்ந்த பாங்கர்
மத்த வெம் களிற்றுக்

கோட்டு வன் தொடர்
வேலி கோலி
ஒத்த பேர் அரணம்
சூழ்ந்த முது பதி உடுப்பூர்
ஆகும்

3.3.2

652 குன்றவர் அதனில்
வாழ்வார் கொடுஞ் செவி
ஞமலி யாத்த
வன்றிரள் விளவின்
கோட்டு வார்வலை
மருங்கு தூங்கப்
பன்றியும் புலியும்
எண்கும் கடமையும்
மானின் பார்வை
அன்றியும் பாறை
முன்றில் ஐவனம்
உணங்கும் எங்கும்

3.3.3

653 வன் புலிக்

குருளையோடும் வயக்
கரி கன்றினோடும்
புன்றலைச் சிறு மகார்கள்
புரிந்து உடன் ஆடல்
அன்றி
அன்புறு காதல் கூற
அணையும் மான்
பிணைகளோடும்
இன்புற மருவி ஆடும்
எயிற்றியர் மகளிர்
எங்கும்

3.3.4

654 வெல் படைத் தறுகண்
வெஞ்சொல் வேட்டுவர்
கூட்டம் தோறும்
கொல் எறி குத்து என்று
ஆர்த்துக் குழுமிய ஓசை
அன்றிச்
சில்லரித் துடியும்

கொம்பும் சிறு கண்
ஆகுளியும் கூடி
கல் எனும் ஒலியின்
மேலும் கறங்கிசை அருவி
எங்கும்

3.3.5

655 ஆறலைத்து உண்ணும்
வேடர் அயற் புலங்
கவர்ந்து கொண்ட
வேறு பல் உருவின் மிக்கு
விரவும் ஆன் நிரைகள்
அன்றி
ஏறுடை வானம் தன்னில்
இடிக் குரல் எழிலி யோடு
மாறுகொள் முழக்கங்
காட்டும் மதக்கை
மாநிரைகள் எங்கும்

3.3.6

656 மைச் செறிந்தனைய
மேனி வன் தொழில்

மறவர் தம்பால்
அச்சமும் அருளும்
என்றும் அடைவிலார்
உடை வன் தோலார்
பொச்சை யின் நறவும்
ஊனின் புழுக்கலும்
உணவு கொள்ளும்
நச்சழற்பகழி வேடர்க்கு
அதிபதி நாகன் என்பான் 3.3.7

657 பெற்றியால் தவமுன்
செய்தான் ஆயினும்
பிறப்பின் சார்பால்
குற்றமே குணமா
வாழ்வான் கொடுமையே
தலை நின்றுள்ளான்
வில் தொழில் விறலின்
மிக்கான் வெஞ்சின
மடங்கல் போல்வான்
மற்றவன் குறிச்சி

வாழ்க்கை மனைவியும்
தத்தை என்பாள்

3.3.8

658 அரும் பெறல் மறவர்
தாயத்தான்ற தொல்
குடியில் வந்தாள்
இரும் புலி எயிற்றுத் தாலி
இடை இடை மனவு
கோத்துப்
பெரும் புறம் அலையப்
பூண்டான் பீலியும்
குழையும் தட்டச்
சுரும்புறு படலை முச்சிச்
சூர் அரிப் பிணவு
போல்வான்

3.3.9

659 பொருவரும் சிறப்பின்
மிக்கார் இவர்க்கு இனிப்
புதல்வர் பேறே
அரியது என்று எவரும்

கூற அதற்படு காதலாலே
முருகலர் அலங்கல்
செவ்வேள் முருகவேள்
முன்றில் சென்று
பரவுதல் செய்து நாளும்
பராய்க் கடன் நெறியில்
நிற்பார்

3.3.10

660 வாரணச் சேவலோடும்
வரிமயிற் குலங்கள்
விட்டுத்
தோரண மணிகள் தூக்கிச்
சுரும்பணி கதம்பம்
நாற்றிப்
போரணி
நெடுவேலோற்குப்
புகழ்புரி குரவை தூங்கப்
பேரணங்கு ஆடல் செய்து
பெருவிழா எடுத்த
பின்றை

661 பயில் வடுப் பொலிந்த
 யாக்கை வேடர்தம்
 பதியாம் நாகற்கு
 எயிலுடைப் புரங்கள்
 செற்ற எந்தையார்
 மைந்தர் ஆன
 மயிலுடைக் கொற்ற
 ஊர்தி வரையுரங் கிழித்த
 திண்மை
 அயிலுடைத் தடக்கை
 வென்றி அண்ணலார்
 அருளினாலே

662 கானவர் குலம் விளங்கத்
 தத்தைபால் கருப்பம் நீட
 ஊனமில் பலிகள் போக்கி
 உறுகடன் வெறி ஆட்டோ
 டும்
 ஆன அத் திங்கள் செல்ல

அளவில் செய்
தவத்தினாலே
பான்மதி உவரி ஈன்றால்
என மகப் பயந்த போது 3.3.13

663 கரிப்பரு மருப்பின்
முத்தும் கழை விளை
செழுநீர் முத்தும்
பொருப்பின் மணியும்
வேடர் பொழி தரு
மழையே அன்றி
வரிச் சுரும்பு அலைய
வானின் மலர் மழை
பொழிந்தது எங்கும்
அரிக்குறுந் துடியே அன்றி
அமரர் துந்துபியும் ஆர்த்த 3.3.14

664 அருவரைக் குறவர்
தங்கள் அகன் குடிச் சீறார்
ஆயம்

பெரு விழா எடுத்து மிக்க
பெருங்களி கூறும்
காலைக்

கருவரை காள மேகம்
ஏந்தியது என்னத் தாதை
பொருவரைத்

தோள்களாரப் புதல்வனை 3.3.15
எடுத்துக் கொண்டான்

665 கருங் கதிர் விரிக்கும்

மேனி காமரு குழவி
தானும்

இரும்புலி பறழின் ஓங்கி
இறவுளர் அளவே அன்றி

அரும் பெறல்

உலகமெல்லாம்

அளப்பரும் பெருமை

காட்டித்

தருங்குறி பலவும் சாற்றும்

தன்மையிற் பொலிந்து

666 அண்ணலைக் கையில்
 ஏந்தற்கு அருமையால்
 உரிமைப் பேரும்
 திண்ணன் என்றியம்பும்
 என்னத் திண்சிலை வேடர்
 ஆர்த்தார்
 புண்ணியப் பொருளாய்
 உள்ள பொருவில் சீர்
 உருவினானைக்
 கண்ணினுக்கு அணியாத்
 தங்கள் கலன்பல
 அணிந்தார் அன்றே

3.3.17

667 வரையுறை கடவுட் காப்பு
 மறகுடி மரபில் தங்கள்
 புரையில் தொல்
 முறைமைக்கு ஏற்பப்
 பொருந்துவ போற்றிச்

செய்து
விரையிளந் தளிருஞ்
சூட்டி வேம்பு இழைத்து
இடையே கோத்த
அரை மணிக் கவடி கட்டி
அழகுற வளர்க்கும்
நாளில்

3.3.18

668 வருமுறைப் பருவம்
தோறும் வளமிசு
சிறப்பில் தெய்வப்
பெருமடை கொடுத்துத்
தொக்க பெருவிறல்
வேடர்க்கெல்லாம்
திருமலி துழனி பொங்கச்
செழுங்களி மகிழ்ச்சி
செய்தே
அருமையில் புதல்வர்
பெற்ற ஆர்வமும் தோன்ற
உய்த்தார்

3.3.19

669 ஆண்டு எதிர் அணைந்து
செல்ல விடும் அடித்
தளர்வு நீங்கிப்
பூண் திகழ் சிறு புன்
குஞ்சிப் புலியுகிர்ச் சுட்டி
சாத்தி
மூண்டெழு சினத்துச்
செங்கண் முளவு முள்
அரிந்து கோத்த
நாண்டரும் எயிற்றுத் தாலி
நலங்கிளர் மார்பில் தூங்க 3.3.20

670 பாசொளி மணியோடு
ஆர்த்த பன் மணிச்
சதங்கை ஏங்க
காசொடு தொடுத்த
காப்புக் கலன் புனை
அரைஞாண் சேர்த்தித்
தேசுடை மருப்பில்

தண்டை செறிமணிக்

குதம்பை மின்ன

மாசறு கோலம் காட்டி

3.3.21

மறுகிடை ஆடும் நாளில்

671 தண் மலர் அலங்கல்

தாதை தாய் மனம் களிப்ப

வந்து

புண்ணிய கங்கை நீரில்

புனிதமாம் திருவாய் நீரில்

உண்ணனைந்து அமுதம்

ஊறி ஒழுகிய மழலைத்

தீஞ் சொல்

வண்ண மென் பவளச்

செவ்வாய் குதட்டியே

வளரா நின்றார்

3.3.22

672 பொரு புலிப் பார்வைப்

பேழ்வாய் முழை எனப்

பொற்கை நீட்டப்

பரிஉடைத் தந்தை கண்டு

பைந்தழை கைக்
கொண்டோ ச்ச
இரு சுடர்க் குறு கண்
தீர்க்கும் எழில் வளர்
கண்ணீர் மல்கி
வருதுளி முத்தம் அத்தாய்
வாய் முத்தம் கொள்ள
மாற்றி

3.3.23

673 துடிக் குறடு உருட்டி ஓடித்
தொடக்கு நாய்ப் பாசம்
சுற்றிப்
பிடித்து அறுத்து எயினப்
பிள்ளைப் பேதையர்
இழைத்த வண்டல்
அடிச் சிறு தளிரால் சிந்தி
அருகுறு சிறுவரோடும்
குடிச் செறு குரம்பை
எங்கும் குறு நடை குறும்பு

674 அனையன பலவும்
 செய்தே ஐந்தின் மேல்
 ஆன ஆண்டின்
 வனை தரு வடிவார்
 கண்ணி மறச் சிறு மைந்த
 ரோடும்
 சினை மலர்க் காவுகள்
 ஆடி செறிகுடிக் குறிச்சி
 சூழ்ந்த
 புனை மருப் புழலை
 வேலிப் புறச்சிறு கானிற்
 போகி

675 கடு முயல் பறழினோடுங்
 கான ஏனத்தின் குட்டி
 கொடு வரிக் குருளை
 செந்நாய் கொடுஞ் செவிச்
 சாபம் ஆன

முடுகிய விசையில் ஓடித்
தொடர்ந்து உடன் பற்றி
முற்றத்து

இடு மரத் திரளில் கட்டி 3.3.26
வளப்பன எண்ணிலாத

676 அலர் பகல் கழிந்த அந்தி
ஐயவிப் புகையும் ஆட்டிக்
குலமுது குறத்தி ஊட்டிக்
கொண்டு கண் துயிற்றிக்
கங்குல்

புலர ஊன் உணவு நல்கிப்
புரி விளையாட்டின்
விட்டுச்

சில முறை ஆண்டு செல்ல
சிலை பயில் பருவம்
சேர்ந்தார்

3.3.27

677 தந்தையும் மைந்தனாரை
நோக்கித் தன் தடித்த

தோளால்
சிந்தை உள் மகிழ்ப்
புல்லிச் சிலைத் தொழில்
பயிற்ற வேண்டி
முந்தை அத் துறையில்
மிக்க முதியரை
அழைத்துக் கூட்டி
வந்த நாள் குறித்தது
எல்லாம் மறவர்க்குச்
சொல்லி விட்டான்

3.3.28

678 வேடர் தம் கோமான்
நாதன் வென்றி வேள்
அருளால் பெற்ற
சேடரின் மிக்க செய்கைத்
திண்ணன் வில்
பிடிக்கின்றான் என்று
ஆடியல் துடியும் சாற்றி
அறைந்த பேர் ஓசை
கேட்டு

மாடுயர் மலைகள் ஆளும்
மறக் குலத் தலைவர்
எல்லாம்

3.3.29

679 மலை படு மணியும்
பொன்னும் தரளமும்
வரியின் தோலும்
கொலை புரி களிற்றுக்
கோடும் பீலியின்
குவையும் தேனும்
தொலைவில் பல் நறவும்
ஊனும் பலங்களும்
கிழங்கும் துன்றச்
சிலை பயில் வேடர்
கொண்டு திசை தொறும்
நெருங்க வந்தார்

3.3.30

680. மல்கிய வளங்கள்
எல்லாம் நிறைந்திட
மாறில் சீறார்

எல்லையில் அடங்கா
வண்ணம் ஈண்டினர்
கொணர்ந்தா எங்கும்
பல்பெருங் கிளைஞர்
போற்றப் பராய்க் கடன்
பலவும் செய்து
வில் விழா எடுக்க என்று
விளம்பினான் வேடர்
கோமன்

3.3.31

681 பான்மையில் சமைத்துக்
கொண்டு படைக்கலம்
வினைஞர் ஏந்த
தேனலர் கொன்றையார்
தம் திருச்சிலைச்
செம்பொன் மேரு
வானது கடலின் நஞ்சும்
ஆக்கிட அவர்க்கே
பின்னும்
கான ஊன் அமுதம்

ஆக்கும் சிலையினைக்
காப்புச் செய்தார்

3.3.32

682 சிலையினைக் காப்புக்
கட்டும் திண் புலி நரம்பில்
செய்த
நலமிசு காப்பு நன்னாண்
நாகனார் பயந்த நாகர்
சுலம் விளங்கு கரிய
சுன்றின் கோலம்
முன்கையில் சேர்த்தி
மலை உறை மாக்கள்
எல்லாம் வாழ்த்த எடுத்து
இயம்பினார்கள்

3.3.33

683 ஐவன அடிசில்
வெவ்வேறு அமைந்தன
புற்பாற் சொன்றி
மெய் வரைத் தினை
மென் சோறு மூங்கில் வன்

பதங்கள் மற்றும்
கைவினை எயினர்
ஆக்கிக் கலந்த ஊன்
கிழங்கு துன்றச்
செய் வரை உய்ப்ப
எங்கும் கலந்தனர்
சினவில் வேடர்

3.3.34

684 செம் தினை இடியும்
தேனும் அருந்துவார்
தேனில் தோய்த்து
வெந்த ஊன் அயில்வார்
வேரி விளங்கனி கவளம்
கொள்வார்
நந்திய ஈயல் உண்டி
நசையொடு மிசைவார்
வெவ்வேறு
அந்தமில் உணவின்
மேலோர் ஆயினர்
அளவிலார்கள்

685 அயல் வரைப் புலத்தின்
 வந்தார் அருங்குடி
 இருப்பின் உள்ளார்
 இயல் வகை உணவில்
 ஆர்ந்த எயிற்றியர் எயினர்
 எல்லாம்
 உயர் கதிர் உச்சி நீங்க
 ஒழிவில் பல் நறவு மாந்தி
 மயலுறு களிப்பின் நீடி
 வரிசிலை விழவு
 கொள்வார்

686 பாசிலைப் படலைச்
 சுற்றிப் பன் மலர்த்
 தொடையல் சூடிக்
 காசுடை வடத் தோல்
 கட்டி கவடி மெய்க்
 கலன்கள் பூண்டார்
 மாசில் சீர் வெட்சி

முன்னா வருதுறைக்
கண்ணி சூடி
ஆசில் ஆசிரியன் ஏந்தும்
அடற் சிலை மருங்கு
சூழ்ந்தார்

3.3.37

687 தொண்டக முரசும்
கொம்பும் துடிகளும்
துளை கொள் வேயும்
எண்டிசை நிறைந்து விம்ம
எழுந்த பேர்
ஒலியினோடும்
திண்டிறல் மறவர்
ஆர்ப்புச் சேண் விசம்பு
இடித்துச் செல்லக்
கொண்ட சீர் விழவு
பொங்கக் குறிச்சியை
வலம் கொண்டார்கள்

3.3.38

688 குன்றவர் களி
கொண்டாடக்

கொடிச்சியர் துணங்கை

ஆட

துன்றிய மகிழ்ச்சியோடும்

சூர் அரமகளிர் ஆட

வென்றி வில்

விழவினோடும்

விருப்புடை ஏழாம்

நாளாம்

அன்றிரு மடங்கு செய்கை

அழகுற அமைத்த பின்னர்

3.3.39

689 வெங்கதிர் விசும்பின்

உச்சி மேவிய பொழுதில்

எங்கும்

மங்கல வாழ்த்து மல்க

மருங்கு பல்லியங்கள்

ஆர்ப்பத்

தங்கள் தொல் மரபின்

விஞ்சைத் தனுத் தொழில்

வலவர் தம்பால்

பொங்கொளிக் கரும்
போர் ஏற்றைப்
பொருசிலை
பிடிப்பித்தார்கள்

3.3.40

690 பொற்றட வரையின்
பாங்கர்ப் புரிவுறு கடன்
முன் செய்த
வில் தொழில் களத்தில்
நண்ணி விதிமுறை
வணங்கி மேவும்
அற்றை நாள் தொடங்கி
நாளும் அடல் சிலை
ஆண்மை முற்றக்
கற்றனர் என்னை ஆளும்
கானவர்க்கு அரிய சிங்கம் 3.3.41

691 வண்ணவெஞ் சிலையும்
மற்றப் படைகளும் மலரக்
கற்று

கண்ணகல் சாயல்
பொங்கக் கலை வளர்
திங்களே போல்
எண்ணிரண்டு ஆண்டின்
செவ்வி எய்தினார்
எல்லை இல்லாப்
புண்ணியம் தோன்றி
மேல் மேல் வளர் அதன்
பொலிவு போல்வார்

3.3.42

692 இவ் வண்ணம்

திண்ணனார் நிரம்பு
நாளில்

இருங் குறவர்
பெருங்குறிச்சிக்கு
இறைவன் ஆய
மை வண்ண வரை
நெடுந் தோள் நாகன்
தானும் மலை எங்கும்
வனம் எங்கும்

வரம்பில் காலம்
கை வண்ணச் சிலை
வேட்டை ஆடித்
தெவ்வர் கண
நிரைகள் பல கவர்ந்து
கானம் காத்து
மெய் வண்ணந்தளர்
மூப்பின் பருவம் எய்தி
வில்லுழுவின்
பெரு முயற்சி
மெலிவன் ஆனான்

3.3.43

693 அங்கண் மலைத்

தடஞ்சாரல் புனங்கள்
எங்கும்

அடலேனம் புலி கரடி
கடமை ஆமா
வெங் கண் மரை
கலையொடு மான்
முதலாய் உள்ள

மிருகங்கள்
மிக நெருங்கி மீதூர்
காலைத்
திங்கள் முறை
வேட்டை வினை
தாழ்த்தது என்று சிலை
வேடர் தாம் எல்லாம்
திரண்டு சென்று
தங்கள் குல முதல்
தலைவன் ஆகி உள்ள
தண் தெரியல்
நாகன் பால் சார்ந்து
சொன்னார்

3.3.44

694 சொன்ன உரை
கேட்டலுமே நாகன்
தானும் சூழ்ந்து
வரும் தன் மூப்பின்
தொடர்வு நோக்கி

முன் அவர்கட்கு உரை
செய்வான்
மூப்பினாலே முன்பு
போல்
வேட்டையினில் முயல
கில்லேன்
என் மகனை
உங்களுக்கு நாதனாக
எல்லீரும் கைக்
கொண்மின் என்ற
போதின்
அன்னவரும் இரங்கிப்
பின் மகிழ்ந்து தம்
கோன் அடி வணங்கி
இம் மாற்றம்
அரைகின்றார்கள்

3.3.45

695 இத்தனை காலமும் நினது
சிலைக் கீழ் தங்கி இனிது
உண்டு தீங்கு இன்றி

இருந்தோம் இன்னும்
அத்த! நினைது அருள்
வழியே நிற்பது
அல்லால் அடுத்த நெறி
வேறு உளதோ அதுவே
அன்றி
மெய்த்த விறல்
திண்ணனை உன்
மரபில் சால மேம்
படவே
பெற்று அளித்தாய்
விளங்கு மேன்மை
வைத்த சிலை
மைந்தனை ஈண்டு
அழைத்து நுங்கள்
வரை
ஆட்சி அருள் என்றார்
மகிழ்ந்து வேடர்

3.3.46

696 சிலை மறவர் உரை

செய்ய நாகன் தானும்
திண்ணனை

முன் கொண்டு வரச்

செப்பி விட்டு

மலை மருவு நெடும்

கானில் கன்னி

வேட்டை மகன்

போகக்

காடு பலி மகிழ்வு

ஊட்ட

தலை மரபின் வழி

வந்த தேவராட்டிதனை

அழைமின் என

அங்குச் சார்ந்தோர்

சென்று

நிலைமை அவள்

தனக்கு உரைப்ப நரை

மூதாட்டி நெடிது வந்து

விருப்பினோடும் கடிது

697 கானில் வரித்தளிர்
 துதைந்த கண்ணி சூடிக்
 கலை

மருப்பின் அரிந்த
 குழை காதில் பெய்து
 மானின் வயிற்று
 அரிதாரத் திலகம்
 இட்டு மயில் கழுத்து
 மனவு மணி வடமும்
 பூண்டு
 தான் இழிந்து இரங்கி
 முலை சரிந்து தாழ்த்
 தாழைப்பீலி
 மரவுரி மேல் சார
 எய்திப்
 பூ நெருங்கு தோரை
 மலி சேடை நல்கிப்
 போர் வேடர்

கோமானைப் போற்றி
நின்றாள்

3.3.48

698 நின்ற முதுகுறக்கோலப்
படிமத்தாளை நேர்
நோக்கி

அன்னை நீ நிரப்பு
நீங்கி
நன்று இனிதின்
இருந்தனையோ என்று
கூறும் நாகன்
எதிர் நலம் பெருக
வாழ்த்தி நல்ல
மென் தசையும்
ஈயலொடு நறவும்
வெற்பில் விளை
வளனும் வேண்டிற்று
எல்லாம்
அன்று நீ வைத்தபடி
பெற்று வாழ்வேன்

அழைத்த பணி
என் என்றாள் அணங்கு
சார்ந்தாள்

3.3.49

699 கோட்டமில் என்குல
மைந்தன் திண்ணன்
எங்கள்

குலத் தலைமை யான்
கொடுப்பக்கொண்டு
பூண்டு
பூட்டுறு வெஞ் சிலை
வேடர் தம்மைக்
காக்கும்
பொருப்புரிமை
புகுகின்றான்
அவனுக்கு என்றும்
வேட்டை வினை
எனக்கு மேலாக
வாய்த்து வேறு
புலங் கவர் வென்றி

மேவு மாறு
காட்டிலுறை
தெய்வங்கள் விரும்பி
உண்ணக் காடு பலி
ஊட்டு என்றான்
கவலை இல்லான்

3.3.50

700 மற்று அவன்தன் மொழி
கேட்ட வரைச் சூராட்டி
மனமகிழ்ந்து

இங்கு அன்போடு
வருகின்றேனுக்கு
எற்றையினுங் குறிகள்
மிக நல்ல ஆன
இதனாலே உன்
மைந்தன் திண்ணான
வெற்றி வரிச்
சிலையோன் நின்
அளவில் அன்றி
மேம்படுகின்றான்

என்று விரும்பி
வாழ்த்திக்
கொற்றவன்
தெய்வங்கள் மகிழ
ஊட்ட வேண்டுவன
குறைவின்றிக்
கொண்டு போனாள் 3.3.51

701 தெய்வ நிகழ் குற
முதியாள் சென்ற பின்பு
திண்ணனார்
சிலைத் தாதை
அழைப்பச் சீர்கொள்
மைவிரவு நறுங் குஞ்சி
வாசக் கண்ணி மணி
நீல
ஒன்று வந்தது என்னக்
கைவிரவு சிலை வேடர்
போற்ற வந்து காதல்
புரி

தாதை கழல் வணங்கும்
போதில்
செய்வரை போல் புயம்
இரண்டும் செறியப்
புல்லிச்
செழும் புலித்தோல்
இருக்கையின் முன்சேர
வைத்தான்

3.3.52

702 முன் இருந்த மைந்தன்
முகம் நோக்கி நாகன்
மூப்பு எனை வந்து
அடைந்தலினால்
முன்புபோல
என்னுடைய
முயற்சியினால்
வேட்டை ஆட இனி
எனக்குக் கருத்து
இல்லை எனக்கு
மேலாய்

மன்னு சிலை மலையர்
குலக் காவல் பூண்டு
மாறு
எறிந்து மா வேட்டை
ஆடி என்றும்
உன்னுடைய மரபு
உரிமை தாங்குவாய்
என்றுடைய
தோலும் சுரிகையும்
கைக் கொடுத்தான்
அன்றே

3.3.53

703 தந்தை நிலை

உள்கொண்டு தளர்வு
கொண்டு தங்கள்
குலத் தலைமைக்குச்
சார்வு தோன்ற
வந்த குறைபாடு
அதனை நிரப்புமாறு
மனம் கொண்ட

சூறிப்பினால் மறாமை
கொண்டு
முந்தையவன் கழல்
வணங்கி முறைமை
தந்த முதல் சூரிகை
உடை தோலும்
வாங்கிக் கொண்டு
சிந்தை பரங்கொள
நின்ற திண்ணனார்க்குத்
திருத்
தாதை முகம் மலர்ந்து
செப்புகின்றான்

3.3.54

704 நம்முடைய குல மறவர்
சுற்றத்தாரை நான்
கொண்டு
பரித்து அதன் மேல்
நலமே செய்து
தெம் முனையில் அயற்

புலங்கள் கவர்ந்து
கொண்ட திண்
சிலையின்
வளமொழியாச்
சிறப்பின் வாழ்வாய்
வெம் முனையின்
வேட்டைகளும்
உனக்கு வாய்க்கும்
விரைந்து நீ தாழாதே
வேட்டை ஆட
இம் முரண் வெஞ்
சிலை வேடர்
தங்களோடும் எழுக
என
விடை கொடுத்தான்
இயல்பில் நின்றான்

3.3.55

705 செங்கண் வயக்

கோளரியேறு அன்ன
திண்மை

திண்ணனார் செய்
தவத்தின் பெருமை
பெற்ற
வெங்கண் விறல்
தாதை கழல் வணங்கி
நின்று விடை
கொண்டு புறம் போந்து
வேடரோடும்
மங்கல நீர்ச் சனை
படிந்து மனையின்
வைகி வைகிருளின்
புலர் காலை வரிவிற்
சாலைப்
பொங்கு சிலை அடல்
வேட்டைக் கோலம்
கொள்ளப் புனை
தொழில் கை
வினைஞரோடும்
பொலிந்து புக்கார்

3.3.56

706 நெறி கொண்ட குஞ்சிச்
சுருள் துஞ்சி நிமிர்ந்து
பொங்க
முறி கொண்ட கண்ணிக்கு
இடை மொய்யொளிப்
பீலி சேர்த்தி
வெறி கொண்ட முல்லைப்
பிணைமீது குறிஞ்சி
வெட்சி
செறி கொண்ட வண்டின்
குலம் சீர் கொளப் பின்பு
செய்து

3.3.57

707 முன் நெற்றியின் மீது
முருந்திடை வைத்த
குன்றி
தன்னில் புரி கொண்ட
மயிர் கயிறாரச் சாத்தி
மின்னல் திகழ் சங்கு
விளங்கு வெண் தோடு

காதின்

மன்னிப் புடை நின்றன

மா மதி போல வைக

3.3.58

708 கண்டத்திடை வெண்

கவடிக் கதிர் மாலை சேர

கொண்டக் கொடு பன்

மணி கோத்திடை ஏனக்

கோடு

துண்டப் பிறை போல்வன

தூங்கிட வேங்கை

வன்தோல்

தண்டைச் செயல்

பொங்கிய சன்ன வீரம்

தயங்க

3.3.59

709 மார்பில் சிறு தந்த

மணித்திரள் மாலைத்

தாழ்த்

தாரிற் பொலி தோள்

வலயங்கள் தழைத்து

மின்னச்

சேர்விற் பொலி கங்கண

மீது திகழ்த முன் கைக்

கார்விற் செறி நாண் எறி

கைச் செறி கட்டி கட்டி 3.3.60

710 அரையில் சரணத்து உரி

ஆடையின் மீது

பெளவத்து

திரையில் படு வெள்ளலகு

ஆர்த்து விளிம்பு சேர்த்தி

நிரையில் பொலி நீளுடை

தோல்கரி கைப்புறம் சூழ்

விரையில் துவர் வார் விசி

போக்கி அமைத்து வீக்கி 3.3.61

711 வீரக் கழல் காலின்

விளங்க அணிந்து பாதம்

சேரத் தொடு நீடு செருப்பு

விருப்பு வாய்ப்பப்

பாரப் பெரு வில் வலம்

கொண்டு பணிந்து
திண்ணன்
சாரத் திருத்தாள் மடித்து
ஏற்றி வியந்து தாங்கி

3.3.62

712 அங்கு அப்பொழுதில்
புவனத்து இடர் வாங்க
ஓங்கித்
துங்கப் பெரு மா மழை
போன்று துண் என்று
ஒலிப்ப
வெங்கண் சின நீடு
விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத் தலத்தால்
தடவிச் சிறு நாண்
எறிந்தார்

3.3.63

713 பல்வேறு வாளி புதை
பார்த்து உடன் போத ஏவி
வில் வேடர் ஆயத் துடி

மேவி ஒலிக்கு முன்றில்
சொல் வேறு வாழ்த்துத்
திசைதோறும் துதைந்து
விம்ம

வல்லேறு போல்வார்
அடல் வாளி தெரிந்து
நின்றார்

3.3.64

714 மானச் சிலை வேடர்
மருங்கு நெருங்கும்
போதில்
பானற்குல மாமலரில்
படர் சோதியார் முன்
தேனற்றசை தேறல் சருப்
பொரி மற்றும் உள்ள
கானப் பலி நேர் கடவுள்
பொறையாட்டி வந்தாள்

3.3.65

715 நின்று எங்கும்
மொய்க்கும் சிலை

வேடர்கள் நீங்கப் புக்குச்
சென்று அங்கு வள்ளல்
திரு நெற்றியில் சேடை
சாத்தி

உன் தந்தை தந்தைக்கும்
இந் நன்மைகள் உள்ள
வல்ல

நன்றும் பெரிது விறல்
நம்மளவு அன்று இது
என்றாள்

3.3.66

716 அப் பெற்றியில்

வாழ்த்தும் அணங்குடை
ஆட்டி தன்னைச்
செப்பற்கு அரிதாய்
சிறப்பு எதிர் செய்து
போக்கிக் கைப் பற்றிய
திண் சிலை கார் மழை
மேகம் என்ன
மெய்ப் பொற்புடை

வேட்டையின் மேல்
கொண்டு எழுந்து
போந்தார்

3.3.67

717 தாளில் வாழ் செருப்பர்
தோல் தழைத்த நீடு
தானையர்
வாளியோடு சாபம் மேவு
கையர் வெய்ய வன்
கணார்
ஆளி ஏறு போல ஏகும்
அண்ணலார் முன்
எண்ணிலார்
மீளி வேடர் நீடு கூட்டம்
மிக்கு மேல் எழுந்ததே

3.3.68

718 வன் தொடர் பிணித்த
பாசம் வன் கை மள்ளர்
கொள்ளவே
வென்றி மங்கை வேடர்

வில்லின் மீது மேவு
பாதமுன்
சென்று நீளுமாறு போல்வ
செய்ய நாவின் வாய
வாய்
ஒன்றோடு ஒன்று நேர்
படாமல் ஓடு நாய்கள்
மாடெலாம்

3.3.69

719 போர் வலைச் சிலைத்
தொழில் புறத்திலே
விளைப்பச்
சார் வலைத் தொடக்கு
அறுக்க ஏகும் ஐயர் தம்
முன்னே
கார் வலைப் படுத்த குன்று
கானமா வளைக்க நீள்
வார் வலைத் திறம் சுமந்து
வந்த வெற்பர் முந்தினார்

3.3.70

720 நண்ணி மா மறைக்
குலங்கள் நாட என்று
நீடும் அத்
தண்ணிலா அடம்பு
கொன்றை தங்கு
வேணியார் தமைக்
கண்ணில் நீடு பார்வை
ஒன்று கொண்டு காணும்
அன்பர் முன்
எண்ணில் பார்வை
கொண்டு வேடர் எம்
மருங்கும் ஏகினார்

3.3.71

721 கோடுமுன் பொலிக்கவும்
குறுங் கணா குளிக்குலம்
மாடு சென்று இசைப்பவும்
மருங்கு பம்பை
கொட்டவும்
சேடு கொண்டகை விளிச்
சிறந்த ஓசை செல்லவும்

காடு கொண்டு எழுந்த
வேடு கை வளைந்து
சென்றதே

3.3.72

722 நெருங்கு பைந்தருக்
குலங்கள் நீடு காடு கூட
நேர்
வருங்கருஞ் சிலைத்
தடக்கை மான வேடர்
சேனை தான்
பொருந் தடந் திரைக்கடல்
பரப்பு இடைப் புகும்
பெருங்

கருந்தரங்க நீள் புனல்
களிந்தி கன்னி ஒத்ததே

3.3.73

723 தென் திசைப்
பொருப்புடன் செறிந்த
கானின் மான் இனம்
பன்றி வெம் மரைக்

கணங்கள் ஆதியான பல்
குலம்
துன்றி நின்ற என்றடிச்
சுவட்டின் ஒற்றர்
சொல்லவே
வன் தடக்கை வார்கொடு
எம் மருங்கும் வேடர்
ஒடினார்

3.3.74

724 ஒடி எறிந்து வாரொழுக்கி
யோசனைப் பரப்பு எலாம்
நெடிய திண் வலைத்
தொடக்கு நீளிடைப்
பிணித்து நேர்
கடி கொளப் பரந்த காடு
காவல் செய்து அமைத்த
பின்
செடி தலைச் சிலைக்கை
வேடர் திண்ணனார் முன்
நண்ணினார்

725 வெஞ்சிலைக்கை
 வீரனாரும் வேடரோடு
 கூடி முன்
 மஞ்சலைக்கு மாமலை
 சரிப் புறத்து வந்த மா
 அஞ்சுவித்து அடர்க்கும்
 நாய்கள் அட்டமாக விட்டு
 நீள்
 செஞ்சரத்தினோடு குழல்
 செய்த காணுள் எய்தினர்

726 வெய்ய மா எழுப்ப ஏவி
 வெற்பராயம் ஓடி நேர்
 எய்யும் வாளி முன்
 தெரிந்து கொண்டு செல்ல
 எங்கணும்
 மொய் குரல் துடிக்
 குலங்கள் பம்பை முன்

சிலைத்து எழக்
கை விளித்து அதிர்த்து மா
எழுப்பினார்கள்
கானெலாம்

3.3.77

727 ஏனமோடு மான்
இனங்கள் எண்கு திண்
கலைக் குலம்
கான மேதி யானை வெம்
புலிக் கணங்கள் கான்
மரை
ஆன மா அநேக மா
வெருண்டு எழுந்து பாய
முன்
சேனை வேடர் மேல்
அடர்ந்து சீறி அம்பில்
நூறினார்

3.3.78

728 தாளறுவன் இடை
துணிவன தலை துமிவன

கலைமா
வாளிகளொடு குடல்
சொரிதர மறிவன சில
மரை மா
நீளுடல் விடு சரம்
உருவிட நிமிர்வன மிடை
கட மா
மீளிகொள் கணை படும்
உடல் எழ விழுவன பல
உழையே

3.3.79

729 வெங்கணை படு பிடர்
கிழிபட விசை உருவிய
கயவாய்
செங் கனல் விட
அதனொடு கணை செறிய
முன் இரு கருமா
அங்கு எழும் சிரம்
உருவிய பொழுது அடல்
எயிறு உற அதனைப்

பொங்கிய சினமொடு
கவர்வன புரைவன சில
புலிகள்

3.3.80

730 பின் மறவர்கள் விடு
பகழிகள் பிற குற
வயிறிடை போய்
முன் நடுமுக மிசை
உருவிட முடுகிய
விசையுடன் அக்
கொன் முனை அடு சரம்
இனம் எதிர் குறுகிய
முகம் உருவத்
தன் எதிர் எதிர் பொருவன
நிகர் தலையன பல
கலைகள்

3.3.81

731 கரு வரை ஒரு தனுவொடு
விசை கடுகியது என

முனை நேர்
குரிசில் முன் விடும்
அடுசரம் எதிர் கொலை
பயில் பொழுது
அவையே
பொரு கரி யொடு சின
அரியிடை புரையறவுடல்
புகலால்
வரும் இரவொடு பகல்
அணைவன என

3.3.82

732 நீளிடை விசை மிசை
குதிகொள நெடு முகில்
தொட எழு மான்
தாளூறு கழல் மறவர்கள்
விடு சரம் நிரை
தொடர்வன தாம்
வாள் விடுகதிர் மதி
பிரிவுற வருமென விழும்

உழையைக்

கோளொடு பயில் பணி

தொடர் நிலை கொளவுள 3.3.83

எதிர் பலவே

733 கடல் விரி புனல் கொள
விழுவன கரு முகிலென
நிரையே

படர்வொடு செறி தழை

பொதுளிய பயில் புதல்

வனம் அதன் மேல்

அடலுறு சரம் உடலுற

வரை அடியிடம்

அலமரலால்

மிடை கரு மரை கரடிகள்

ஓடு விழுவன வன மேதி 3.3.84

734 பல துறைகளின்

வெருவரலொடு பயில்

வலையற நுழை மா

உலமொடு படர்வன

தகையுற உறு சினமொடு
கவர் நாய்
நிலவிய இரு வினை
வலை இடை நிலை சுழல்
பவர் நெறி சேர்
புலனுறு மனனிடை
தடைசெய்த பொறிகளின்
அலவுளவே

3.3.85

735 துடியடியன மடி செவியன
துறுகய முனி தொடரார்
வெடி பட விரி சிறு
குருளைகள் மிசை படு
கொலை விரவார்
அடி தளர்வுறு கரு
உடையன அணை உறு
பிணை அலையார்
கொடியன எதிர்
முடுகியும் உறு கொலை
புரி சிலை மறவர்

3.3.86

736 இவ்வகை வரு கொலை
மறவினை எதிர் நிகழ்வுழி
அதிரக்
கைவரைகளும் வெருவுற
இடை கான் எழுவதோர்
ஏனம்
பெய் கருமுகில் என
இடியொடு பிதிர் கனல்
விழி சிதறி
மொய் வலைகளை அற
நிமிர் முடுகிய கடு
விசையில்

3.3.87

737 போமது தணை
அடுதிறலொடு பொரு
மறவர்கள் அரியேறு
ஆமவர் தொடர்வுறும்
விசையுடன் அடி வழி
செலும் அளவில்
தாம் ஒருவரும்

அறிகிலரவர் தனி
தொடர்வுழி அதன்மேல்
ஏமுனை அடு சிலை
விடலைகள் இருவர்கள்
அடி பிரியார்

3.3.88

738 நாடிய கழல் வயவர்கள்
அவர் நாணனும் நெடு
வரிவில்
காடனும் எனும்
இருவரும் மலை
காவலரொடு கடிதில்
கூடனர் விடு
பகழிகளொடு கொலை
ஞமலிகள் வழுவி
நீடிய சரி படர்வது தரு
நீழலின் விரை கேழல்

3.3.89

739 குன்றியை நிகர் முன் செற
எரி கொடு விழி இடக்

குரல் நீள்
பன்றியும் அடல் வன்
திறலொடு படர் நெறி
நெடிதோடித்
துன்றியது ஒரு குன்று அடி
வரை சுலவிய நெறி குழல்
சென்று அதனிடே
நின்றது வலிது தெருமர   3.3.90
நிரையில்

740 அத் தரு வளர் சுழல்
இடை அடை அதன்
நிலை அறிபவர் முன்
கைத் தெரி கணையினில்
அடுவது கருதலர் விசை
கடுகி
மொய்த்தெழு சுடர் விடு
சுரிசையை முனை பெற
எதிர் உருவி
குத்தினர் உடல் முறிபட

வெறி குல மறவர்கள்
தலைவர்

3.3.91

741 வேடர் தங்கரிய செங்கண்
வில்லியார் விசையில்
குத்த
மாடிரு துணியாய் வீழ்ந்த
வராகத்தைக் கண்டு
நாணன்
காடனே இதன் பின்
இன்று காதங்கள் பல
வந்து எய்த்தோம்
ஆடவன் கொன்றான்
அச்சோ என்று அடியில்
தாழ்ந்தார்

3.3.92

742 மற்றவர் திண்ணனார்க்கு
மொழிகின்றார் வழி வந்து
ஆற்ற
உற்றது பசி வந்து எம்மை

உதவிய இதனைக்
காய்ச்சிச்
சற்று நீ அருந்தி யாமும்
தின்று தண்ணீர் குடித்து
வெற்றி கொள் வேட்டைக்
காடு குருகுவோம் மெல்ல
என்றார்

3.3.93

743 என்று அவர் கூற
நோக்கித் திண்ணனார்
தண்ணீர் எங்கே
நன்றும் இவ் வனத்தில்
உள்ளது என்று உரை
செய்ய நாணன்
நின்ற இப் பெரிய
தேக்கின் அப்புறம்
சென்றால் நீண்ட
குன்றினுக்கு அயலே
ஓடும் குளிர்ந்த பொன்
முகலி என்றான்

3.3.94

744 பொங்கிய சின வில்
வேடன் சொன்னபின்
போவோம் அங்கே
இங்கிது தன்னைக்
கொண்டு போதுமின்
என்று தாமும்
அங்கது நோக்கிச்
சென்றார் காவதம்
அரையில் கண்டார்
செங்கண் ஏறு உடையார்
வைகும் திருமலைச் சாரல்
சோலை

3.3.95

745 நாணனே தோன்றும்
குன்றில் நாணுவோம்
என்ன நாணன்
காண நீ போதின் நல்ல
காட்சியே காணும் இந்தச்
சேணுயர் திருக் காளத்தி

மலை மிசை எழுந்து
செவ்வே
கோணமில் குடுமித்
தேவர் இருப்பர்
கும்பிடலாம் என்றான்

3.3.96

746 ஆவதென் இதனைக்
கண்டு இங்கு அணை
தொறும் என் மேல் பாரம்
போவது ஒன்று உளது
போலும் ஆசையும்
பொங்கி மேல் மேல்
மேவிய நெஞ்சம்
வேறோர் விருப்புற
விரையா நிற்கும்
தேவர் அங்கு இருப்பது
எங்கே போகென்றார்
திண்ணனார் தாம்

3.3.97

747 உரை செய்து விரைந்து

செல்ல அவர்களும்
உடனே போந்து
கரை வளர் கழையின்
முத்தும் கார் அகில்
குறடும் சந்தும்
வரை தரு மணியும்
பொன்னும் வயிரமும்
புளிமம் தோறும்
திரைகள் முன் திரட்டி
வைத்த திரு
முகலியினைச் சார்ந்தார் 3.3.98

748 ஆங்கு அதன் கரையின்
பாங்கோர் அணி நிழல்
கேழல் இட்டு
வாங்கு வில் காடன்
தன்னை மரக் கடை தீக்
கோல் பண்ணி
ஈங்கு நீ நெருப்புக்
காண்பாய் இம்மலை

ஏறிக் கண்டு
நாங்கள் வந்து
அணைவோம் என்று
நாணனும் தாமும்
போந்தார்

3.3.99

749 அளி மிடை கரை சூழ்
சோலை அலர்கள்
கொண்டு அணைந்த
ஆற்றின்
தெளி புனல் இழிந்து
சிந்தை தெளிவுறும்
திண்ணனார் தாம்
களி வரும் மகிழ்ச்சி
பொங்கக் காளத்தி கண்டு
கொண்டு
குளிர் வரு நதி ஊடு ஏகிக்
குலவரைச் சாரல்
சேர்ந்தார்

3.3.100

750 கதிரவன் உச்சி நண்ணக்
கடவுள் மால் வரையின்
உச்சி

அதிர் தரும் ஓசை ஐந்தும்
ஆர் கலி முழக்கம் காட்ட
இது என் கொல் நாணா
என்றார்க்கு இம் மலைப்
பெருந்தேன் சூழ்ந்து
மது மலர் ஈக்கள்
மொய்த்து மருங்கு எழும்
ஒலி கொல் என்றான்

3.3.101

751 முன்பு செய் தவத்தின்
ஈட்டம் முடிவிலா இன்பம்
ஆன
அன்பினை எடுத்துக்
காட்ட அளவிலா ஆர்வம்
பொங்கி
மன் பெரும் காதல் கூர

வள்ளலார் மலையை
நோக்கி
என்பு நெக்கு உருகி
உள்ளது எழு பெரு
வேட்கை யோடும்

3.3.102

752 நாணனும் அன்பும் முன்பு
நளிர் வரை ஏறத் தாமும்
பேணு தத்துவங்கள்
என்னும் பெருகு
சோபானம் ஏறி
ஆணையாம் சிவத்தைச்
சாரா அணைபவர் போல
ஐயர்
நீணிலை மலையை ஏறி
நேர் படச் செல்லும்
போதில்

3.3.103

753 திங்கள் சேர் சடையார்
தம்மைச் சென்றவர்

காணா முன்னே
அம் கண்ணார் கருணை
கூர்ந்த அருள் திரு
நோக்கம் எய்தத்
தங்கிய பவத்தின்
முன்னைச் சார்பு விட்டு
அகல நீங்கிப்
பொங்கிய ஒளியின் நீழல்
பொருவில் அன்பு
உருவம் ஆனார்

3.3.104

754 மாகமார் திருக் காளத்தி
மலை எழு கொழுந்தாய்
உள்ள
ஏக நாயகரைக் கண்டார்
எழுந்த பேர் உவகை
அன்பின்
வேகம் ஆனது மேல்
செல்ல மிக்கது ஓர்
விரைவின் ஓடும்

மோகமாய் ஓடிச் சென்றார்
தழுவினார் மோந்து
நின்றார்

3.3.105

755 நெடிது போது உயிர்த்து
நின்று நிறைந்து எழு
மயிர்க்கால் தோறும்
வடிவெலாம் புளகம்
பொங்க மலர்க் கண்ணீர்
அருவி பாய
அடியனேற்கு இவர் தாம்
இங்கே அகப்பட்டார்
அச்சோ என்று
படி இலாப் பரிவு தான்
ஓர் படிவமாம் பரிசு
தோன்ற

3.3.106

756 வெம் மறக் குலத்து வந்த
வேட்டுவச் சாதியார்

போல்

கைம் மலை கரடி

வேங்கை அரி திரி கானம்

தன்னில்

உம்முடன் துணையாய்

உள்ளார் ஒருவரும்

இன்றிக் கெட்டேன்

இம் மலைத் தனியே நீர்

இங்கு இருப்பதே என்று 3.3.107

நைந்தார்

757 கைச்சிலை விழுந்தது

ஓரார் காளையார் மீள

இந்தப்

பச்சிலையோடும் பூவும்

பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து

மச்சிது செய்தார் யாரோ

என்றலும் மருங்கு நின்ற

அச்சிலை நாணன் தானும்

நான் இது அறிந்தேன்

758 வன்றிறல் உந்தை யோடு
 மா வேட்டை ஆடிப்
 பண்டிக்
 குன்று இடை வந்தோம்
 ஆகக் குளிர்ந்த நீர்
 இவரை ஆட்டி
 ஒன்றிய இலைப் பூச்சூட்டி
 ஊட்டி முன்பு அறைந்த
 தேர் பார்ப்பான்
 அன்றிது செய்தான்
 இன்றும் அவன் செய்தது
 ஆகும் என்றான்

3.3.109

759 உண்ணிறைந்து எழுந்த
 தேனும் ஒழிவின்றி ஆரா
 அன்பில்
 திண்ணனார் திருக்
 காளத்தி நாயனார்க்கு
 இனிய செய்கை

எண்ணிய இவைகொலாம்
என்று இது கடைப்
பிடித்துக் கொண்டு அவ்
அண்ணலைப் பிரிய
மாட்டா அளவில் ஆதரவு
நீட

3.3.110

760 இவர் தமைக்

கண்டேனுக்குத் தனியராய்
இருந்தார் என்னே
இவர் தமக்கு அமுது
செய்ய இறைச்சியும்
இடுவார் இல்லை
இவர் தமைப் பிரிய
ஒண்ணாது என்செய்கேன்
இனி யான் சால
இவர் தமக்கு இறைச்சி
கொண்டிங்கு எய்தவும்
வேண்டும் என்று

3.3.111

761 போதுவர் மீண்டும்

செல்வர் புல்லுவர் மீளப்
போவர்
காதலின் நோக்கி நிற்பர்
கன்று அகல் புனிற்று ஆப்
போல்வர்
நாதனே அமுது செய்ய
நல்ல மெல் இறைச்சி
நானே
கோதறத் தெரிந்து வேறு
கொண்டு இங்கு
வருவேன் என்பார்

3.3.112

762 ஆர்தமராக நீர் இங்கு
இருப்பது என்று
அகலமாட்டேன்
நீர் பசித்து இருக்க இங்கு
நிற்கவும் இல்லைன் என்று
சோர் தரு கண்ணீர் வாரப்
போய் வரத் துணிந்தார்

ஆகி

வார் சிலை எடுத்துக்

கொண்டு மலர்க் கையால் 3.3.113

தொழுது போந்தார்

763 முன்பு நின்று அரிதில்

நீங்கி மொய் வரை

இழிந்து நாணன்

பின்பு வந்து அணைய

முன்னைப் பிற துறை

வேட்கை நீங்கி

அன்பு கொண்டு உய்ப்ப்பச்

செல்லும் அவர் திரு

முகலி ஆற்றின்

பொன் புனை கரையில்

ஏறிப் புது மலர்க் காவில்

புக்கார்

3.3.114

764 காடனும் எதிரே சென்று

தொழுது தீக் கடைந்து

வைத்தேன்

கோடுடை ஏனம் உங்கள்

குறிப்படி உறுப்பை

எல்லாம்

மாடுற நோக்கிக்

கொள்ளும் மறித்து நாம்

போகைக்கு இன்று

நீட நீர் தாழ்த்தது என்னோ 3.3.115

என்றலும் நின்ற நாணன்

765 அங்கிவர் மலையில்

தேவர் தம்மைக் கண்டு

அணைத்துக் கொண்டு

வங்கினைப் பற்றிப்

போதாவல்லுடும்பு என்ன

நீங்கான்

இங்கும் அத் தேவர்

தின்ன இறைச்சி கொண்டு

ஏகப் போந்தான்

நம்குலத் தலைமை

விட்டான் நலப்பட்டான்
தேவர்க்கு என்றான்

3.3.116

766 என் செய்தாய் திண்ணா நீ

தான் என்ன மால்
கொண்டாய் எங்கள்

முன் பெரு முதலி

அல்லையோ என

முகத்தை நோக்கார்

வன் பெரும் பன்றி

தன்னை எரியினில்

வதக்கி மிக்க

இன்புறு தசைகள்

வெவ்வேறு அம்பினால்

ஈர்ந்து கொண்டு

3.3.117

767 கோலினில் கோத்துக்

காய்ச்சி கொழும் தசை

பதத்தில் வேவ

வாலிய சுவைமுன்

காண்பான் வாயினில்
அதுக்கிப் பார்த்துச்
சாலவும் இனிய எல்லாம்
சருகு இலை இணைத்த
கல்லை
ஏலவே கோலிக் கூட
அதன் மிசை இடுவார்
ஆனார்

3.3.118

768 மருங்கு நின்றவர்கள்
பின்னும் மயல் மிக
முதிர்ந்தான் என்னே
அரும் பெறல் இறைச்சி
காய்ச்சி அதுக்கி வேறு
உமிழா நின்றான்
பெரும் பசி உடையன்
ஏனும் பேச்சிலன்
எமக்கும் பேறு
தரும் பரிசு உணரான்
மற்றைத் தசை புறத்து

எறியா நின்றான்

3.3.119

769 தேவுமால் கொண்டான்
இந்தத் திண்ணன் மற்று
இதனைத் தீர்க்கல்
ஆவது ஒன்று அறியோம்
தேவராட்டியை
நாகனோடு
மேவி நாம் கொணர்ந்து
தீர்க்க வேண்டும் அவ்
வேட்டைக் கானில்
ஏவல் ஆட்களையும்
கொண்டு போதும் என்று
எண்ணிப் போனார்

3.3.120

770 கானவர் போனது ஓரார்
கடிதினில் கல்லையின்
கண்
ஊன் அமுது அமைத்துக்
கொண்டு மஞ்சனம்

ஆட்ட உன்னி
மா நதி நன்னீர் தூய
வாயினில் கொண்டு
கொய்த

தூ நறும் பள்ளித் தாமங்
குஞ்சி மேல் துதையக்
கொண்டார்

3.3.121

771 தனு ஒரு கையில் வெய்ய

சரத்துடன் தாங்கிக்
கல்லைப்

புனித மெல் இறைச்சி
நல்ல போனகம் ஒரு கை
ஏந்தி

இனிய எம்பிரானார்
சாலப் பசிப்பர் என்று
இரங்கி ஏங்கி

நனி விரைந்து இறைவர்
வெற்பை நண்ணினார்
திண்ணனார்தாம்

3.3.122

772 இளைத்தனர் நாயனார்
என்று ஈண்டச் சென்று
எய்தி வெற்பின்
முளைத்து எழு முதலைக்
கண்டு முடிமிசை மலரைக்
காலில்
வளைத்த பொற்
செருப்பால் மாற்றி
வாயின் மஞ்சன நீர்
தன்னை
விளைத்த அன்பு
உமிழ்வார் போன்று
விமலனார் முடிமேல்
விட்டார்

3.3.123

773 தலை மிசைச் சுமந்த
பள்ளித் தாமத்தைத் தடங்
காளத்தி
மலை மிசைத்

தம்பிரானார் முடி மிசை
வணங்கிச் சாத்திச்
சிலைமிசைப் பொலிந்த
செங்கைத் திண்ணனார்
சேர்த்த கல்லை
இலை மிசைப் படைத்த
ஊனின் திரு அமுது
எதிரே வைத்து

3.3.124

774 கொழுவிய தசைகள்
எல்லாம் கோலினில்
தெரிந்து கோத்து அங்கு
அழலுறு பதத்தில்
காய்ச்சிப் பல்லினால்
அதுக்கி நாவில்
பழகிய இனிமை
பார்த்துப் படைத்த இவ்
இறைச்சி சால
அழகிது நாயனீரே அமுது
செய்து அருளும் என்றார்

775 அன்ன இம் மொழிகள்
 சொல்லி அமுது
 செய்வித்த வேடர்
 மன்னனார் திருக் காளத்தி
 மலையினார்க்கு இனிய
 நல் ஊன்
 இன்னமும் வேண்டும்
 என்னும் எழு பெரும்
 காதல் கண்டு
 பன்னெடுங் கரங்கள்
 கூப்பிப் பகலவன்
 மலையில் தாழ்ந்தான்

776 அவ்வழி அந்தி மாலை
 அணைதலும் இரவு
 சேரும்
 வெவ்விலங்கு உள என்று
 அஞ்சி மெய்மையின்

வேறு கொள்ளாச்
செவ்விய அன்பு தாங்கித்
திருக் கையில் சிலையும்
தாங்கி
மைவரை என்ன ஐயர்
மருங்கு நின்று அகலா
நின்றார்

3.3.127

777 சார்வரும் தவங்கள்
செய்து முனிவரும் அமரர்
தாமும்
கார்வரை அடவி
சேர்ந்தும் காணுதற்கு
அரியார் தம்மை
ஆர்வம் முன் பெருக
ஆரா அன்பினில் கண்டு
கொண்டே
நேர் பெற நோக்கி
நின்றார் நீள் இருள் நீங்க
நின்றார்

778 கழை சொரி தரளக்
 குன்றில் கதிர் நிலவு
 ஒருபால் பொங்க
 முழை அரவு உமிழ்ந்த
 செய்ய மணி வெயில்
 ஒருபால் மொய்ப்பத்
 தழை கதிர்ப்
 பரிதியோடும் சந்திரன்
 தலை உவாவில்
 குழையணி காதர்
 வெற்பைக் கும்பிடச்
 சென்றால் ஒக்கும்

779 விரவு பன்மணிகள் கான்ற
 விரிகதிர்ப் படலை
 பொங்க
 மரகதம் ஒளி கொள் நீல
 மணிகளும் இமைக்கும்

சோதி

பொர இரு சுடருக்கு

அஞ்சிப் போயின

புடைகள் தோறும்

இரவு இருள்

ஒதுங்கினாலே போன்று

உளது எங்கும் எங்கும்

3.3.130

780 செந்தழல் ஒளியில்

பொங்கும் தீப மா

மரங்களாலும்

மந்திகள் முழையில்

வைத்த மணி விளக்கு

ஒளிகளாலும்

ஐந்தும் ஆறடக்கி உள்ளார்

அரும் பெரும்

சோதியாலும்

எந்தையார் திருக்காளத்தி

மலையினில் இரவு ஒன்று

இல்லை

781 வரும் கறைப் பொழுது
 நீங்கி மல்கிய யாமஞ்
 சென்று
 சுருங்கிட அறிந்த புள்ளின்
 சூழ் சிலம்பு ஓசை
 கேட்டுக்
 கருங்கடல் என்ன நின்ற
 கண் துயிலாத வீரர்
 அரும் பெறல்
 தம்பிரனார்க்கு அமுது
 கொண்டு அணைய
 வேண்டி

782 ஏறுகாற்பன்றியோடும்
 இருங்கலை புனமான்
 மற்றும்
 வேறு வேறு இனங்கள்
 வேட்டை வினைத்
 தொழில் விரகினாலே

ஊறுசெய் காலம் சிந்தித்து
உருமிகத் தெரியாப்
போதின்
மாறடு சிலையும்
கொண்டு வள்ளலைத்
தொழுது போந்தார்

3.3.133

783 மொய் காட்டும் இருள்
வாங்கி முகம் காட்டும்
தேர் இரவி
மெய் காட்டும்
அன்புடைய வில்லியர்
தனி வேட்டை
எய்காட்டின் மாவளைக்க
இட்ட கரும் திரை
எடுத்துக்
கை காட்டும் வான்
போலக் கதிர் காட்டி
எழும் போதில்

3.3.134

784 எய்திய சீர் ஆகமத்தில்
இயம்பிய பூசனைக்கு
ஏற்பக்
கொய்த மலரும் புனலும்
முதலான கொண்டு
அணைந்தார்
மை தழையும் கண்டத்து
மலை மருந்தை வழி பாடு
செய்து வரும் தவம்
உடைய முனிவர் சிவ
கோசரியார்

3.3.135

785 வந்து திருமலையின் கண்
வானவர் நாயகர் மருங்கு
சிந்தை நியமத்தோடும்
செல் கின்றார் திரு முன்பு
வெந்த இறைச்சியும்
எலும்பும் கண்டு அகல
மிதித்து ஓடி
இந்த அனுசிதம்

கெட்டேன் யார் செய்தார்
என்று அழிவார்

3.3.136

786 மேவநேர் வர அஞ்சா
வேடுவரே இது செய்தார்
தேவ தேவ ஈசனே
திருமுன்பே இது செய்து
போவதே இவ் வண்ணம்
புகுத நீர் திரு உள்ளம்
ஆவதோ எனப் பதறி
அழுது விழுந்து
அலமந்தார்

3.3.137

787 பொருப்பில் எழுஞ் சுடர்க்
கொழுந்தின் பூசனையும்
தாழ்க்க நான்
இருப்பது இனி ஏன் என்று
அவ் இறைச்சி
எலும்புடன் இலையும்
செருப்பு அடியும் நாய்
அடியும் திரு அலகால்

மாற்றிய பின்
விருப்பின் ஓடும்
திருமுகலிப் புனல் மூழ்கி
விரைந்து அணைந்தார் 3.3.138

788 பழுது புகுந்தது அது தீரப்
பவித்திரமாம் செயல்
புரிந்து
தொழுது பெறுவன
கொண்டு தூய பூசனை
தொடங்கி
வழுவில் திரு மஞ்சனமே
வரும் முதலாக வரும்
பூசை
முழுது முறைமையின்
முடித்து முதல்வனார்
கழல் பணிந்தார் 3.3.139

789 பணிந்து எழுந்து தனி
முதலாம் பரன் என்று பன்

முறையால்
 துணிந்த மறை
 மொழியாலே துடி செய்து
 சுடர்த் திங்கள்
 அணிந்த சடை முடிக்
 கற்றை அங்கணரை
 விடை கொண்டு
 தணிந்த மனத்
 திருமுனிவர் தபோ
 வனத்திடை சார்ந்தார்

3.3.140

790 இவ் வண்ணம்
 பெருமுனிவர் ஏகினார்
 இனி இப்பால்
 மைவண்ணக் கருங் குஞ்சி
 வன வேடர் பெருமானார்
 கைவண்ணச் சிலை
 வளைத்துக் காண்
 வேட்டை தனி ஆடிச்
 செய்வண்ணத் திறம்

மொழிவேன்
தீவினையின் திறம்
ஒழிவேன

3.3.141

791 திரு மலையின் புறம்
போன திண்ணனார் செறி
துறுகல்
பெருமலைகள் இடைச்
சரிவில் பெரும் பன்றி
புனம் மேய்ந்து
வருவனவும் துணி படுத்து
மான் இனங்கள் காள்
இடை நின்று
ஒரு வழிச் சென்று ஏறு
துறை ஒளி நின்று
கொன்று அருளி

3.3.142

792 பயில் விளியால் கலை
அழைத்துப் பாடு பெற
ஊடுருவும்

அயில் முகவெங் கணை
போக்கி அடி ஒற்றி மரை
இனங்கள்
துயில் இடையில் கிடை
செய்து தொடர்ந்து
கடமைகள் எய்து
வெயில் படு வெங்கதிர்
முதிரத் தனி வேட்டை
வினை முடித்தார்

3.3.143

793 பட்ட வன விலங்கு
எல்லாம் படர் வனத்தில்
ஒரு சூழல்
இட்டு அருகு தீக் கடை
கோல் இரும் சுரிகை
தனை உருவி
வெட்டி நறுங் கோல்
தேனும் மிக முறித்துத்
தேக்கு இலையால்
வட்டமுறு பெருங் கல்லை

மருங்கு புடை பட
அமைத்தார்

3.3.144

794 இந்தனத்தை முறித்து
அடுக்கி எரி கடையும்
அரணியினில்
வெம் தழலைப்
பிறப்பித்து மிக வளர்த்து
மிருகங்கள்
கொந்தி அயில்
அலகம்பால் குட்டம்
இட்டுக் கொழுப்பரிந்து
வந்தன கொண்டு எழும்
தழலில் வக்குன
வக்குவித்து

3.3.145

795 வாய் அம்பால்
அழிப்பதுவும்
வகுப்பதுவும் செய்து
அவற்றின்

ஆய உறுப்பு இறைச்சி
யெலாம் அரிந்து ஒருகல்
இலையில் இட்டு
காய நெடும் கோல்
கோத்துக் கனலின் கண்
உறக்காய்ச்சி
தூய திரு அமுது
அமைக்கச் சுவை காணல்
உறுகின்றார்

3.3.146

796 எண்ணிறைந்த
கடவுளருக்கு இடும்
உணவு கொண்டு ஊட்டும்
வண்ண எரி வாயின் கண்
வைத்தது எனக் காளத்தி
அண்ணலார்க்கு ஆம்
பரிசு தாம் சோதித்து
அமைப்பதற்குத்
திண்ணனார் திருவாயில்
அமைத்தார் ஊன் திரு

797 நல்ல பதமுற வெந்து
 நாவின் கண் இடும்
 இறைச்சி
 கல்லையினிற் படைத்துத்
 தேன் பிழிந்து கலந்து
 கொண்டு
 வல் விரைந்து திருப்
 பள்ளித் தாமமும் உந்தாய்
 மஞ்சனமும்
 ஒல்லையினின் முன்பு
 போல் உடன் கொண்டு
 வந்து அணைந்தார்

798 வந்து திருக் காளத்தி
 மலை ஏறி வனசரர்கள்
 தந்தலைவனார்
 இமையோர் தலைவனார்
 தமை எய்தி

அந்தணனார் பூசையினை
முன்பு போல் அகற்றிய
பின்

முந்தை முறை
தம்முடைய பூசனையின்
செயல் முடிப்பார்

3.3.149

799 ஊனமுது கல்லை உடன்
வைத்து இது
முன்னையின் நன்றால்
ஏனமொடு மான் கலைகள்
மரை கடமை
இவையிற்றில்
ஆன உறுப்பு இறைச்சி
அமுது அடியேனும் சுவை
கண்டேன்
தேனும் உடன் கலந்து
இதுதித்திக்கும் என
மொழிந்தார்

3.3.150

800 இப் பரிசு திரு அமுது
செய்வித்துத் தம்முடைய
ஒப்பரிய பூசனை செய்து
அந்நெறியில் ஒழுகுவார்
எப்பொழுதும்
மேன்மேல்வந்து எழும்
அன்பால் காளத்தி
அப்பர் எதிர்
அல்லுறங்கார் பகல்
வேட்டை ஆடுவார்

3.3.151

801 மாமுனிவர் நாள் தோறும்
வந்து அணைந்து வன
வேந்தர்
தாம் முயலும்
பூசனைக்குச் சால மிகத்
தளர்வு எய்தித்
தீமை என அது நீக்கிச்
செப்பிய ஆகம விதியால்

ஆமுறையில் அர்ச்சனை
செய்து அந் நெறியில்
ஒழுவாரால்

3.3.152

802 நாணனொடு காடனும்
போய் நாகனுக்குச்
சொல்லியபின்
ஊனும் உறக்கமும் இன்றி
அணங்கு
உறைவாளையும்
கொண்டு
பேணு மகனார் தம் பால்
வந்து எல்லாம் பேதித்துக்
காணு நெறி தங்கள் குறி
வாராமல் கை விட்டார்

3.3.153

803 முன்பு திருக் காளத்தி
முதல்வனார் அருள்
நோக்கால்
இன்புறு வேதகத்து

இரும்பு பொன் ஆனால்
போல் யாக்கைத்
தன் பரிசும் வினை
இரண்டும் சாரும் மலம்
மூன்றும் அற
அன்பு பிழம் பாய்த்
திரிவார் அவர் கருத்தின்
அளவினரோ?

3.3.154

804 அந்நிலையில் அன்பனார்
அறிந்த நெறி பூசிப்ப
மன்னிய ஆகமப் படியால்
மாமுனிவர் அருச்சித்து
இங்கு
என்னுடைய நாயகனே
இது செய்தார் தமைக்
காணேன்
உன்னுடைய
திருவருளால் ஒழித்து
அருள வேண்டும் என

805 அன்று இரவு கனவின்
 கண் அருள் முனிவர்
 தம்பாலே
 மின் திகழும் சடை மவுலி
 வேதியர் தாம் எழுந்து
 அருளி
 வன்திறல் வேடுவன்
 என்று மற்று அவனை நீ
 நினையேல்
 நன்றவன் தன் செயல்
 தன்னை நாம் உரைப்பக்
 கேள் என்று

806 அவனுடைய வடிவு
 எல்லாம் நம் பக்கல்
 அன்பு என்றும்
 அவனுடைய
 அறிவெல்லாம் நமை
 அறியும் அறிவு என்றும்

அவனுடைய செயல்
எல்லாம் நமக்கு
இனியவாம் என்றும்
அவனுடைய நிலை
இவ்வாறு அறிநீ என்று
அருள் செய்வார்

3.3.157

807 பொருட்பினில் வந்தவன்
செய்யும் பூசனைக்கு
முன்பென்மேல்
அருப்புறுமென்
மலர்முன்னை அவை
நீக்கும் ஆதரவால்
விருப்புரும் அன்பெனும்
வெள்ளக்கால் பெருகிற்
றெனவீழ்ந்த
செருப்படி
அவ்விளம்பருவச்
சேயடியிற்
சிறப்புடைத்தால்.

3.3.158

808 உருகிய

அன்பொழிவின்றி
நிறைந்த அவன்
உருவென்னும்
பெருகியகொள்
கலமுகத்தில் பிறங்கியினி
தொழுகுதலால்
ஒருமுனிவன்
செவிஉமிழும்
உயர்கங்கை முதல்தீர்த்தப்
பொருபுனலின்
எனக்கவன்தன்
வாயுமிழும் புனல்புனிதம்.

3.3.159

809 இம்மலைவந்

தெனையடைந்த
கானவன்தன் இயல்பாலே
மெய்மலரும் அன்புமேல்
விரிந்தனபோல்
விழுதலால்

செம்மலர்மேல்
அயனொடுமால்
முதல்தேவர் வந்துபுனை
எம்மலரும் அவன்
தலையால்
இடுமலர்போல்
எனக்கொல்வா

3.3.160

810 வெய்யகனற்
பதங்கொள்ள
வெந்துளதோ எனும்
அன்பால்
நையுமனத்
தினிமையினால் நையமிக
மென்றிடலால்
செய்யுமறை
வேள்வியோர் முன்புதருந்
திருந்தவியில்
எய்யும்வரிச்
சிலையவந்தான்

இட்டஊன் எனக்கினிய. 3.3.161

811 மன்பெருமா

மறைமொழிகள்

மாமுனிவர்

மகிழ்ந்துரைக்கும்

இன்பமொழித்

தோத்திரங்கள்

மந்திரங்களியாவையினும்

முன்பிருந்து

மற்றவன்தன்முகமலர

அகநெகிழ

அன்பில்நினைந்

தெனையல்லால் அறிவுறா

மொழிநல்ல.

3.3.162

812 உனக்கவன் தன் செயல்

காட்ட நாளை நீ ஒளித்து

இருந்தால்

எனக்கு அவன் தன் பரிவு

இருக்கும் பரிசு எல்லாம்
காண்கின்றாய்
மனக் கவலை ஒழிக
என்று மறை முனிவர்க்கு
அருள் செய்து
புனல் சடிலத் திரு
முடியார் எழுந்து அருளிப்
போனார்

3.3.163

813 கனவு நிலை நீங்கிய பின்
விழித்து உணர்ந்து கங்குல்
இடைப்
புனை தவத்து மாமுனிவர்
புலர் அளவும் கண்
துயிலார்
மனம் உறும் அற்புதமாகி
வரும் பயமும் உடன்
ஆகித்
துனை புரவித் தனித் தேர்
மேல் தோன்றுவான் கதிர்

814 முன்னை நாள் போல்
 வந்து திருமுகலிப் புனல்
 மூழ்கிப்
 பன் முறையும் தம்பிரான்
 அருள் செய்த படி
 நினைந்து
 மன்னு திருக் காளத்தி
 மலை ஏறி முன்பு போல்
 பிஞ்ஞுகனைப் பூசித்துப்
 பின்பாக ஒளித்திருந்தார் 3.3.165

815 கருமுகில் என்ன நின்ற
 கண் படா வில்லியார்
 தாம்
 வருமுறை ஆறாம் நாளில்
 வரும் இரவு ஒழிந்த
 காலை
 அருமறை முனிவனார்

வந்தணை வதன் முன்னம்
போகித்

தருமுறை முன்பு போலத்
தனிப்பெரு வேட்டை

3.3.166

ஆடி

816 மாறில் ஊன் அமுதும்

நல்ல மஞ்சனப் புனலும்
சென்னி

ஏறு நாண் மலரும்
வெவ்வேறு இயல்பினில்

அமைத்துக் கொண்டு
தேறுவார்க்கு அமுதம்

ஆன செல்வனார்

திருக்காளத்தி

ஆறுசேர் சடையார்

தம்மை அணுக வந்து

அணையா நின்றார்

3.3.167

817 இத்தனை பொழுது

தாழ்த்தேன் என விரைந்து

ஏகுவார் முன்
மொய்த்த பல்சகுனம்
எல்லாம் முறை முறை
தீங்கு செய்ய
இத் தகு தீய புட்கள்
ஈண்ட முன் உதிரங்
காட்டும்
அதனுக்கு என் கொல்
கெட்டேன் அடுத்தது
என்று அணையும்
போதில்

3.3.168

818 அண்ணலார் திருக்
காளத்தி அடிகளார்
முனிவனார்க்கு
திண்ணனார் பரிவு
காட்டத் திரு நயனத்தில்
ஒன்று
துண்ணென உதிரம் பாய

இருந்தனர் தூரத்தே அவ்
வண்ணவெஞ் சிலையார்
கண்டு வல் விரைந்து ஓடி
வந்தார் 3.3.169

819 வந்தவர் குருதி கண்டார்
மயங்கினார் வாயில்
நன்னீர்
சிந்திடக் கையில் ஊனும்
சிலையுடன் சிதறி வீழ்க்
கொந்தவர் பள்ளித் தாமம்
குஞ்சி நின்று அலைந்து
சோரப்
பைந்தழை அலங்கல்
மார்பர் நிலத்து இடைப்
பதைத்து வீழ்ந்தார்

3.3.170

820 விழுந்தவர் எழுந்து
சென்று துடைத்தனர்
குருதி வீழ்வது

ஒழிந்திடக் காணார்
செய்வது அறிந்திலர்
உயிர்த்து மீள
அழிந்து போய் வீழ்ந்தார்
தேறி யாரிது செய்தார்
என்னா
எழுந்தனர் திசைகள்
எங்கும் பார்த்தனர்
எடுத்தார் வில்லும்

3.3.171

821 வாளியுந் தெரிந்து
கொண்டு இம்
மலையிடை எனக்கு
மாறா
மீளி வெம் மறவர்
செய்தார் உளர் கொலோ?
விலங்கின் சாதி
ஆளி முன்னாகி யுள்ள
விளைத்தவோ?
அறியேன் என்று

நீளிநுங் குன்றைச் சாரல்
நெடிதிடை நேடிச்
சென்றார்

3.3.172

822 வேடரைக் காணார் தீய
விலங்குகள் மருங்கு
எங்கும்
நாடியுங் காணார் மீண்டும்
நாயனார் தம்பால் வந்து
நீடிய சோகத்தோடு நிறை
மலர்ப் பாதம் பற்றி
மாடுறக் கட்டிக் கொண்டு
கதறினார் கண்ணீர் வார

3.3.173

823 பாவியேன் கண்ட
வண்ணம் பரமனார்க்கு
அடுத்தது என்னோ?
ஆவியின் இனிய எங்கள்
அத்தனார்க்கு அடுத்தது
என்னோ ?
மேவினார் பிரிய மாட்டா

விமலனார்க்கு அடுத்தது
என்னோ?

ஆவது ஒன்று அறிகிலேன்
யான் என் செய்கேன்
என்று பின்னும்

3.3.174

824 என் செய்தால்
தீருமோதான்? எம்பிரான்
திறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக்
காணேன் மொய் கழல்
வேடர் என்றும்
மின்செய்வார் பகழிப்
புண்கள் தீர்க்கும் மெய்
மருந்து தேடிப்
பொன்செய் தாழ்
வரையிற் கொண்டு
வருவன் நான் என்று
போனார்

3.3.175

825 நினைத்தனர் வேறு வேறு
நெருங்கிய வனங்கள்
எங்கும்
இனத்திடை பிரிந்த
செங்கனேறு என வெருக்
கொண்டு எய்திப்
புனத்திடைப் பறித்துக்
கொண்டு பூத
நாயகன்பால் வைத்த
மனத்தினும் கடிது வந்து
தம் மருந்துகள் பிழிந்து
வார்த்தார்

3.3.176

826 மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த
மருந்தினால் திருக்
காளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணில்
புண்ணீர் குறை படாது
இழியக் கண்டும்

இற்றையின் நிலைமைக்கு
என்னோ இனிச் செயல்
என்று பார்ப்பார்
உற்ற நோய் தீர்ப்பது
ஊனுக்கு ஊன் எனும்
உரைமுன் கண்டார்

3.3.177

827 இதற்கினி என்கண்
அம்பால் இடந்து அப்பின்
எந்தையார் கண்
அதற்கிது மருந்தாய்ப்
புண்ணீர் நிற்கவும்
அடுக்கும் என்று
மதர்த்து எழும்
உள்ளத்தோடு மகிழ்ந்து
முன் இருந்து தங்கண்
முதற்சரம் அடுத்து வாங்கி
முதல்வர் தம் கண்ணில்
அப்ப

3.3.178

828 நின்ற செங்குருதி கண்டார்
நிலத்தின் நின்றேப்
பாய்ந்தார்
குன்றென வளர்ந்த
தோள்கள் கொட்டினார்
கூத்தும் ஆடி
நன்று நான் செய்த இந்த
மதி என நகையும்
தோன்ற
ஒன்றிய களிப்பினாலே
உன் மத்தர் போல மிக்கார்

3.3.179

829 வலத்திரு கண்ணில் தம்
கண் அப்பிய வள்ளலார்
தம்
நலத்தினைப் பின்னும்
காட்ட நாயனார் மற்றைக்
கண்ணில்
உலப்பில் செம் குருதி
பாயக் கண்டனர் உலகில்

வேடர்

குலப்பெருந் தவத்தால்

வந்து கொள்கையின்

உம்பர் மேலார்

3.3.180

830 கண்டபின் கெட்டேன்

எங்கள் காளத்தியார் கண்

ஒன்று

புண்டரு குருதி நிற்க

மற்றைக் கண் குருதி

பொங்கி

மண்டுமற்று இதனுக்கு

அஞ்சேன் மருந்து கை

கண்டேன் இன்னும்

உண்டொரு கண்

அக்கண்ணை இடந்து

அப்பி ஒழிப்பேன் என்று 3.3.181

831 கண்ணுதல் கண்ணில் தம்

கண் இடந்து அப்பிற்

காணும் நேர்பாடு

எண்ணுவர் தம்பிரான் தன்
திருக் கண்ணில் இடக்கால்
ஊன்றி
உண்ணிறை
விருப்பினோடும் ஒரு
தனிப் பகழி கொண்டு
திண்ணனார் கண்ணில்
ஊன்றத் தரித்திலர் தேவ
தேவர்

3.3.182

832 செங்கண்

வெள்விடையின் பாகர்
திண்ணனார் தம்மை
ஆண்ட
அங்கணர் திருக் காளத்தி
அற்புதர் திருக்கை அன்பர்
தங்கண் முன் இடக்குங்
கையைத் தடுக்க மூன்று
அடுக்கு நாக

கங்கணர் அமுதவாக்குக்
கண்ணப்ப நிற்க என்ற

3.3.183

833 கானவர் பெருமானார்
தங்கண் இடந்து அப்பும
போதும்
ஊனமும் உகந்த ஐயர்
உற்று முன் பிடிக்கும்
போதும்
ஞான மாமுனிவர்
கண்டார் நான்முகன்
முதலாய் உள்ள
வானவர் வளர் பூ மாரி
பொழிந்தனர் மறைகள்
ஆர்ப்ப

3.3.184

834 பேறினி இதன் மேல்
உண்டோ ? பிரான் திருக்
கண்ணில் வந்த
ஊறு கண்டு அஞ்சித் தம்
கண் இடந்தப்ப உதவும்

கையை

ஏறுயர்த்தவர் தம் கையால்

பிடித்துக் கொண்டு என்

வலத்தில்

மாறிலாய் நிற்க என்று

மன்னு பேர் அருள்

புரிந்தார்

3.3.185

835 மங்குல் வாழ் திருக்

காளத்தி மன்னனார்

கண்ணில் புண்ணீர்

தங்கணால் மாற்றப் பெற்ற

தலைவர் தாள் தலைமேற்

கொண்டே

கங்கை வாழ் சடையார்

வாழும் கடவூரில்

கலயனாராம்

பொங்கிய புகழின்

மிக்கார் திருத் தொண்டு

புகலல் உற்றேன்

3.3.186

3.4. குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம் (836 - 870)

திருச்சிற்றம்பலம்

836 வாய்ந்த நீர் வளத்தால்
ஓங்கி மன்னிய பொன்னி
நாட்டின்
ஏய்ந்த சீர் மறையோர்
வாழும் எயிற் பதி எறி நீர்க்
கங்கை
தோய்ந்த நீள் சடையார்
பண்டு தொண்டர் மேல்
வந்த கூற்றைக்
காய்ந்த சேவடியார் நீடி
இருப்பது கடலூர் ஆகும் 3.4.1
837 வயல் எலாம் விளை செஞ்

சாலி வரம்பு எலாம்
வளையின் முத்தம்
அயல் எலாம் வேள்விச்
சாலை அணை எலாம்
கழுநீர்க் கற்றை
புயல் எலாம் கழுகின் காடு
அப்புறமெலாம் அதன் சீர்
போற்றல்
செயல் எலாம் தொழில்கள்
ஆறே செழுந் திருக் 3.4.2
கடலூர் என்றும்

838 குடங் கையின் அகன்ற
உண் கண் கடைசியர்
குழுமி ஆடும்
இடம் படு பண்ணை
தோறும் எழுவன மருதம்
பாடல்
வடம் புரி முந்நூல்
மார்பின் வைதிக

மறையோர் செய்கைச்
சடங்குடை இடங்கள்
தோறும் எழுவன சாமம்
பாடல் 3.4.3

839 துங்க நீள் மருப்பின் மேதி
படிந்து பால் சொரிந்த
வாவி
செங்கயல் பாய்ந்து வாசக்
கமலமும் தீம் பால் நாளும்
மங்குல் தோய் மாடச்
சாலை மருங்கு இறை
ஓதுங்கும் மஞ்சம்
அங்கவை பொழிந்த நீரும்
ஆகுதி புகைப்பால் நாளும் 3.4.4

840 மருவிய திருவின் மிக்க
வளம்பதி அதனில்
வாழ்வார்
அருமறை முந்நூல்
மார்பின் அந்தணர் கலயர்

என்பார்
பெருநதி அணியும்
வேணிப் பிரான் கழல்
பேணி நாளும்
உருகிய அன்பு கூர்ந்த
சிந்தையார் ஒழுக்கம்
மிக்கார்

3.4.5

841 பாலனாம் மறையோன்
பற்றப் பயங்கொடுத்து
அருளும் ஆற்றால்
மாலும் நான் முகனும்
காணா வடிவு கொண்டு
எதிரே வந்து
காலனார் உயிர்
செற்றார்க்குக் கமழ்ந்த
குங்குலியத் தூபம்
சாலவே நிறைந்து விம்ம
இடும் பணி தலை
நின்றுள்ளார்

3.4.6

842 கங்கை நீர் கலிக்கும்
சென்னிக் கண்ணுதல்
எம்பிரார்க்கு
பொங்கு குங்குலியத்
தூபம் பொலிவுறப்
போற்றிச் செல்ல
அங்கவர் அருளினாலே
வறுமை வந்து அடைந்த
பின்னும்
தங்கள் நாயகர்க்குத் தாம்
முன்செய் பணி தவாமை
உய்த்தார்

3.4.7

843 இந்நெறி ஒழுகு நாளில்
இலம்பாடு நீடு செல்ல
நன்னிலம் முற்றும் விற்றும்
நாடிய அடிமை விற்றும்
பன்னெடுந் தனங்கள்
மாளப் பயில் மனை
வாழ்க்கை தன்னில்

மன்னிய சுற்றத்தோடு
மக்களும் வருந்தினார்கள் 3.4.8

844 யாதொன்றும் இல்லையாகி
இரு பகல் உணவு மாறிப்
பேதுறு மைந்தரோடும்
பெருகு சுற்றத்தை நோக்கி
காதல்செய் மனைவியார்
தம் கணவனார் கலயனார்
கைக்
கோதில் மங்கல நூல் தாலி
கொடுத்து நெல்
கொள்ளும் என்றார் 3.4.9

845 அப்பொழுது அதனைக்
கொண்டு நெல்
கொள்வான் அவரும்
போக
ஒப்பில் குங்குலியம்
கொண்டு ஓர் வணிகனும்

எதிர் வந்து உற்றான்
இப்பொதி என் கொல்?
என்றார்க்கு உள்ளவாறு
இயம்பக் கேட்டு
முப்புரி வெண்ணூல் மார்பர்
முகம் மலர்ந்து இதனைச்
சொன்னார்

3.4.10

846 ஆறு செஞ் சடைமேல்
வைத்த அங்கணர்
பூசைக்கான
நாறுகுங்குலியம் ஈதேல்
நன்று இன்று பெற்றேன்
நல்ல
பேறு மற்றிதன் மேல்
உண்டோ பெறாப்பேறு
பெற்று வைத்து
வேறினிக் கொள்வது என்
என்று உரைத்தெழும்
விருப்பின் மிக்கார்

3.4.11

847 பொன் தரத் தாரும் என்று
புகன்றிட வணிகன் தானும்
என் தர இசைந்தது என்னத்
தாலியைக் கலயர் ஈந்தார்
அன்றவன் அதனை
வாங்கி அப்பொதி
கொடுப்பக் கொண்டு
நின்றிலர் விரைந்து
சென்றார் நிறைந்து
எழுகளிப்பினோடும்

3.4.12

848 விடையவர் வீரட் டானம்
விரைந்து சென்று எய்தி
என்னை
உடையவர் எம்மை
ஆளும் ஒருவர் தம்
பண்டாரத்தில்
அடைவுற ஒடுக்கி எல்லாம்
அயர்த்து எழும் அன்பு
பொங்கச்

சடையவர் மலர்த்தாள்
போற்றி இருந்தனர் தமக்கு
ஒப்பு இல்லா஁ர்

3.4.13

849 அன்பர் அங்கு இருப்ப
நம்பர் அருளினால்
அளகை வேந்தன்
தன் பெரு நிதியந் தூர்த்துத்
தரணி மேல் நெருங்க
எங்கும்
பொன்பயில் குவையும்
நெல்லும் பொருவில் பல்
வளனும் பொங்க
மல்பெருஞ் செல்வம்
ஆக்கி வைத்தனன்
மனையில் நீட

3.4.14

850 மற்றவர் மனைவியாரும்
மக்களும் பசியால் வாடி
அற்றை நாள் இரவு

தன்னில் அயர்வுறத்
துயிலும் போதில்
நல்தவக் கொடியனார்க்கு
கனவிடை நாதன் நல்கத்
தெற்றென உணர்ந்து
செல்வம் கண்ட பின்
சிந்தை செய்வார்

3.4.15

851 கொம்பனார் இல்லம்
எங்கும் குறைவு இலா
நிறைவில் காணும்
அம் பொனின் குவையும்
நெல்லும் அரிசியும்
முதலாய் உள்ள
எம்பிரான் அருளாம்
என்றே இருகரங் குவித்துப்
போற்றித்
தம் பெரும்
கணவனார்க்குத் திரு
அமுது அமைக்கச்

சார்ந்தார்

3.4.16

852 காலனைக் காய்ந்த செய்ய

காலனார் கலயனாராம்

ஆலும் அன்புடைய

சிந்தை அடியவர் அறியும்

ஆற்றால்

சாலநீ பசித்தாய் உன் தன்

தட நெடு மனையில்

நண்ணிப்

பாலின் அடிகில் உண்டு

பருவரல் ஒழிக என்றார்

3.4.17

853 கலையனார் அதனைக்

கேளாக் கை தொழுது

இறைஞ்சிக் கங்கை

அலைபுனல் சென்னியார்

தம் அருள் மறுத்து இருக்க

அஞ்சித்

தலை மிசைப் பணிமேற்

கொண்டு சங்கரன் கோயில்

நின்று

மலை நிகர் மாட வீதி

மருங்கு தம் மனையைச்

சார்ந்தார்

3.4.18

854 இல்லத்தில் சென்று புக்கார்

இருநிதிக் குவைகள்

ஆர்ந்த

செல்வத்தைக் கண்டு நின்று

திரு மனையாரை நோக்கி

வில்லொத்த நுதலாய் இந்த

விளைவு எல்லாம்

என்கொல் என்ன

அல்லொத்த கண்டன்

எம்மான் அருள் தர வந்தது

என்றார்

3.4.19

855 மின்னிடை மடவார் கூற

மிக்க சீர் கலயனார் தாம்

மன்னிய பெரும்

செல்வத்து வளமலி
சிறப்பை நோக்கி
என்னையும் ஆளும்
தன்மைத்து எந்தை
எம்பெருமான் ஈசன்
தன்னருள் இருந்த
வண்ணம் என்று

3.4.20

கைதலைமேல் கொண்டார்

856 பதும நந்திருவின் மிக்கார்
பரிகலந் திருத்திக்
கொண்டு

கது மெனக் கணவனாரைக்
கண்ணுதற்கு

அன்பரோடும்

விதிமுறை தீபம் ஏந்தி
மேவும் இன் அடிகில்
ஊட்ட

அது நுகர்ந்து இன்பம்
ஆர்ந்தார் அருமறைக்

857 ஊர் தொறும் பலி
கொண்டு உய்க்கும்
ஒருவனது அருளினாலே
பாரினில் ஆர்ந்த செல்வம்
உடையராம் பண்பில் நீடிச்
சீருடை அடிசில் நல்ல
செழுங்கறி தயிர் நெய்
பாலால்
ஆர்தரு காதல் கூர
அடியவர்க்கு உதவும்
நாளில்

3.4.22

858 செங்கண் வெள் ஏற்றின்
பாகன் திருப் பனந் தாளில்
மேவும்
அங்கணன் செம்மை
கண்டு கும்பிட அரசன்
ஆர்வம்
பொங்கித் தன் வேழம்

எல்லாம் பூட்டவும் நேர்
நில்லாமைக்
கங்குலும் பகலும் தீராக்
கவலை உற்று அழுங்கிச்
செல்ல

3.4.23

859 மன்னவன் வருத்தங்
கேட்டு மாசறு புகழின்
மிக்க
நன்னேறி கலயனார் தாம்
நாதனை நேரே காணும்
அந்நெறி தலை நின்றான்
என்று அரசனை விரும்பித்
தாமும்
மின்னெறித்து அனைய
வேணி விகிர்தனை
வணங்க வந்தார்

3.4.24

860 மழுவுடைச் செய்ய கையர்
கோயில்கள் மருங்கு
சென்று

தொழுது போந்து
அன்பினோடும்
தொன்மறை நெறி
வழாமை
முழுதுலகினையும் போற்ற
மூன்று எரிபுரப் போர்
வாழும்
செழு மலர்ச் சோலை
வேலித் திருப் பனந்
தாளில் சேர்ந்தார்

3.4.25

861 காதலால் அரசன் உற்ற
வருத்தமும்
களிற்றினோடும்
தீதிலாச் சேனை செய்யும்
திருப்பணி நேர் படாமை
மேதினி மிசையே எய்த்து
வீழ்ந்து இளைப்பதுவும்
நோக்கி
மாதவக் கலயர் தாமும்

மனத்தினில் வருத்தம்
எய்தி

3.4.26

862 சேனையும் ஆனை பூண்ட
திரளும் எய்த்து எழாமை
நோக்கி

யானும் இவ் இளைப் புற்று
எய்க்கும் இது பெற

வேண்டும் என்று

தேனலர் கொன்றையார்
தம் திருமேனிப் பூங்கச்
சேய்ந்த

மானவன் கயிறு பூண்டு
கழுத்தினால் வருந்தல்
உற்றார்

3.4.27

863 நண்ணிய ஒருமை

அன்பின் நாருறு

பாசத்தாலே

திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி
இளைத்த பின் திறம்பி

நிற்க

ஒண்ணுமோ? கலயனார்

தம் ஒருப்பாடு கண்ட

போதே

அண்ணலார் நேரே

நின்றார் அமரரும்

விசும்பில் ஆர்த்தார்

3.4.28

864 பார்மிசை நெருங்க

எங்கும் பரப்பினர் பயில்

பூ மாரி

தேர்மலி தானை மன்னன்

சேனையும் களிறும்

எல்லாம்

கார்பெறு கானம் போலக்

களித்தன கைகள் கூப்பி

வார்கழல் வேந்தன்

தொண்டர் மலர் அடி

தலைமேல் வைத்து

3.4.29

865 விண் பயில் புரங்கள்

வேவ வைதிகத் தேரில்
மேருத்
திண்சிலை குனிய நின்றார்
செந்நிலைக் காணச்
செய்தீர்
மண்பகிர்ந்தவனும் காணா
மலரடி இரண்டும் யாரே
பண்புடை அடியார்
அல்லால் பரிந்து நேர்
காண வல்லார்

3.4.30

866 என்றுமெய்த் தொண்டர்
தம்மை ஏத்தி அங்கு
எம்பிரானுக்கு
ஒன்றிய பணிகள் மற்றும்
உள்ளன பலவும் செய்து
நின்ற வெண் கவிகை
மன்னன் நீங்கவும் நிகரில்
அன்பர்
மன்றிடை ஆடல் செய்யும்

மலர்க் கழல் வாழ்த்தி
வைகி

3.4.31

867 சிலபகல் கழிந்த பின்பு
திருக்கடவூரில் நண்ணி
நிலவுதம் பணியில் தங்கி
நிகழும் நாள் நிகரில்
காழித்
தலைவராம்
பிள்ளையாரும் தாண்டகச்
சதுரராகும்
அலர்புகழ் அரசங்கூட
அங்கு எழுந்து அருளக்
கண்டு

3.4.32

868 மாறிலா மகிழ்ச்சி பொங்க
எதிர் கொண்டு மனையில்
எய்தி
ஈறிலா அன்பின்
மிக்கார்க்கு இன் அமுது
ஏற்கும் ஆற்றால்

ஆறு நற்சுவைகள் ஓங்க
அமைத்து அவர் அருளே
அன்றி

நாறு பூங்கொன்றை வேணி
நம்பர் தம் அருளும்
பெற்றார்

3.4.33

869 கருப்பு வில்லோனைக்
கூற்றைக் காய்ந்தவர்
கடலூர் மன்னி
விருப்புறும் அன்பு
மேன்மேல் மிக்கு எழும்
வேட்கை கூர
ஒருப்படும் உள்ளத்
தன்மை உண்மையால்
தமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து
சிவ பத நிழலில் சேர்ந்தார்

3.4.34

870 தேனக்க கோதை மாதர்

திருநெடுந் தாலி மாறிக்
கூனல்தண்
பிறையினார்க்கு
குங்குலியம் கொண்டு
உய்த்த
பான்மைத்திண்
கலயனாரைப் பணிந்து
அவர் அருளினாலே
மானக்கஞ் சாறர் மிக்க
வண்புகழ் வழுத்தல்
உற்றேன்

3.4.35

திருச்சிற்றம்பலம்

**3.5. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்
(871-902)**

திருச்சிற்றம்பலம்

871 மேலாறு செஞ்சடை மேல்
வைத்தவர் தாம்
விரும்பியது
நூலாறு நன்கு உணர்வார்
தாம் பாடும்
நோன்மையது
கோலாறு தேன்
பொழியக் கொழுங்
கனியின் சாறு ஒழுகும்
காலாறு வயல் கரும்பின்
கழழ் சாறூர் கஞ்சாறூர்

3.5.1

872 கண்ணீலக் கடைசியர்கள்
கடுங்களையிற் பிழைத்து
ஒதுங்கி
உண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்
கண் உறைத்து மலர்க்கண்
சிவக்கும்
தண்ணீர் மென்
கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி

தலை வணங்கும்
மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த
வள வயல்கள் உள
அயல்கள்

3.5.2

873 புயல் காட்டுங் கூந்தல்
சிறு புறங்காட்டப் புன
மயிலின்
இயல் காட்டி இடை
ஒதுங்க இனங்காட்டும்
உழுத்தியர்கண்
முயல் காட்டும் மதி
தோற்கும் முகம் காட்டக்
கண் மூரிக்
கல் காட்டுந் தடங்கள் பல
கதிர்காட்டுந் தடம்
பணைகள்

3.5.3

874 சேர் அணி தண் பழன
வயல் செழுநெல்லின்

கொழுங் கதிர் போய்
வேறருகு மிடை வேலிப்
பைங்கமுகின்
மிடறுரிஞ்சி
மாறெழுதிண் குலை
வளைப்ப வண்டலை
தண்டலை உழவர்
தாறிரியும்
நெடுங்கொடுவாள்
அனையயுள தனி
இடங்கள்

3.5.4

875 பாங்கு மணிப்பல
வெயிலும் சுலவெயிலும்
உள மாடம்
ஞாங்கரணி துகிற்
கொடியும் நகிற்
கொடியும் உள அரங்கம்
ஓங்கு நிலைத்
தோரணமும் பூரண

கும்பமும் உளவால்
பூம் கணை வீதியில்
அணைவோர்

3.5.5

புலமறுகுஞ் சிலமறுகு

876 மனை சாலும் நிலை

அறத்தின் வழிவந்த

வளம் பெருகும்

வினை சாலும் உழவு

தொழில் மிக்க பெரும்

குடி துவன்றிப்

புனை சாயல் மயில்

அனையார் நடம் புரியப்

புகல் முழுவம்

கனை சாறு மிடை வீதிக்

கஞ்சாறு விளங்கியதால் 3.5.6

877 அப் பதியில் குலப்

பதியாய் அரசர் சேனா

பதியாம்

செப்பவருங் குடி விளங்க

திரு அவதாரம் செய்தார்
மெய்ப்ப் பொருளை
அறிந்து உணர்ந்தார்
விழுமிய வேளாண்
குடிமை
வைப்பனைய
மேன்மையினார்
மானக்கஞ் சாறனார்

3.5.7

878 பணிவுடைய

வடிவுடையார்
பணியினொடும் பனி
மதியின்
அணிவுடைய சடை
முடியார்க்கு ஆளாகும்
பதம் பெற்ற
தணிவில் பெரும்
பேறுடையார் தம்
பெருமான் கழல் சார்ந்த
துணிவுடைய

தொண்டர்க்கே ஏவல்
செயும் தொழில் பூண்டார் 3.5.8

879 மாறில்

பெருஞ்செல்வத்தின்
வளம் பெருக
மற்றதெலாம்
ஆறுலவுஞ் சடைக் கற்றை
அந்தணர் தம் அடியாராம்
ஈறில் பெருந்
திருவுடையார் உடையார்
என்றியாவையுநேர்
கூறுவதன்முன் அவர்
தங்குறிப்பு அறிந்து
கொடுத்துள்ளார் 3.5.9

880 விரிகடல் சூழ்

மண்ணுலகை விளக்கிய
இத் தன்மையராம்
பெரியவர்க்கு முன் சில

நாள் பிள்ளைப் பேறு
இன்மையினால்
அரியறியா மலர்க்
கழல்கள் அறியாமை
அரியாதார்
வரு மகவு பெறல்
பொருட்டு மனத்தருளால் 3.5.10
வழுத்தினார்

881 குழைக் கலையும் வடி
காதில் கூத்தனார்
அருளாலே
மழைக்கு உதவும்
பெருங்கற்பின் மனைக்
கிழத்தியார் தம்பால்
இழைக்கும் வினைப்
பயன் சூழ்ந்த இப்
பிறவிக்கு கொடுஞ்சூழல்
பிழைக்கும் நெறி தமக்கு
உதவப் பெண்

கொடியைப் பெற்று
எடுத்தார்

3.5.11

882 பிறந்த பெரு
மகிழ்ச்சியினால் பெரு
மூதூர் களி சிறப்பச்
சிறந்த நிறை மங்கல
தூரியம் முழங்கத் தேவர்
பிரான்
அறந்தலை நின்று
அவர்க்கெல்லாம்
அளவில் வளத்து அருள்
பெருக்கிப்
புறந்தருவார் போற்றி
இசைப்ப பொன்
கொடியை வளர்க்கின்றார்

3.5.12

883 காப்பணியும்
இளங்குழவிப் பதநீக்கிக்
கமழ் சுரும்பின்

பூப்பயிலுஞ் சுருள்
குழலும்
பொலங்குழையும் உடன்
தாழ
யாப்புறு மென்
சிறுமணிமேகலை அணி
சிற்றாடையுடன்
கோப்புமை கிண்கிணி
அசையக் குறுந்தளிர்
மெல்லடி ஒதுங்கி

3.5.13

884 புனை மலர்மென்
கரங்களினால் போற்றிய
தாதியர் நடுவண்
மனையகத்து
மணிமுன்றில் மணல்
சிற்றில் இழைத்து மணிக்
கனை குரல் நூபுரம்
அலையக் கழன்முதலாய்
பயின்று முலை

நனை முகஞ்செய் முதல்
பருவம் நண்ணினள்
அப்பெண் அமுதம்

3.5.14

885 உறுகவின் மெய்ப்பு புறம்
பொலிய ஒளி நுகுப்பை
முலை வருத்த
முறுவல் புற மலராத
முகிண்முத்த நகை
என்னும்

நறுமுகை மென் கொடி
மருங்குல் நளிர்ச் சுருள்
அந்தளிர் செங்கை
மறுவில் கொழுந்தினுக்கு
மணப் பருவம்
வந்தணைய

3.5.15

886 திருமகட்கு மேல்
விளங்கும் செம்மணியின்
தீபம் எனும்
ஒரு மகளை மண் உலகில்

ஓங்கு குல மரபினராய்க்
கரு மிடற்று
மறையவனார் தமர் ஆய
கழல் ஏயர்
பெரு மகற்கு மகள் பேச
வந்து அணைந்தார் பெரு
முதியோர்

3.5.16

887 வந்த முது அறிவோரை
மானக்கஞ் சாறனார்
முந்தை முறைமையின்
விரும்பி மொழிந்த மணத்
திறம் கேட்டே
எந்தமது மரபினுக்குத்
தரும் பரிசால் ஏயும் எனச்
சிந்தை மகிழ்வுற
உரைத்து மணநேர்ந்து
செலவிட்டார்

3.5.17

888 சென்றவரும் கஞ்சாறர்
மணம் இசைந்தபடி

செப்பக்

குன்றனைய புயத்தேயர்
கோனாரும் மிக விரும்பி
நின்ற நிலைமையின்
இரண்டு திறத்தார்க்கும்
நேர்வாய
மன்றல் வினை மங்கல
நாள் மதிநூல் வல்லவர்
வகுத்தார்

3.5.18

889 மங்கலமாஞ் செயல்
விரும்பி மகள் பயந்த
வள்ளலார்
தங்குல நீள் சுற்றம் எலாம்
தயங்கு பெருங்களி
சிறப்பப்
பொங்கிய வெண்
முளைப் பெய்து பொலங்
கலங்களிடை நெருங்கக்

கொங்கலர் தண் பொழில்
மூதூர் வதுவை முகங்
கோடித்தார்

3.5.19

890 கஞ்சாறர் மகள்

கொடுப்பக் கைப் பிடிக்க
வருகின்ற
எஞ்சாத புகழ்ப் பெருமை
ஏயர் குலப் பெருமானும்
தஞ்சால்பு நிறை சுற்றம்
தலை நிறைய முரசு
இயம்ப
மஞ்சாலும் மலர்ச்
சோலைக் கஞ்சாற்றின்
மருங்கணைய

3.5.20

891 வள்ளலார் மணம்

அவ்வூர் மருங்கு
அணையா முன்
மலர்க்கண்
ஒள்ளிழையைப் பயந்தார்

தந் திருமனையில் ஒரு
வழியே

தெள்ளுதிரை நீர் உலகம்
உய்வதற்கு மற்றவர்தம்
உள்ள நிலைப்

பொருளாய உம்பர்

பிரான் தாம் அணைவார்

3.5.21

892 முண்டநிறை நெற்றியின்

மேல் முண்டித்த

திருமுடியில்

கொண்டசிகை முச்சியின்

கண் கோத்தணிந்த எற்பு

மணி

பண்டொருவன் உடல்

அங்கம் பரித்த நாள் அது

கடைந்த

வெண்டரளம் எனக்

காதின் மிசை அசையும்

குண்டலமும்

3.5.22

893 அவ்வென்பின் ஒளிமணி
கோத்து அணிந்த திருத்
தாழ்வடமும்
பைவன்பேர் அரவு
ஒழியத் தோளில் இடும்
பட்டிகையும்
மைவந்த நிறக் கேச வடப்
பூண் நூலும் மனச்
செவ்வன்பர் பவமாற்றுந்
திரு நீற்றுப்
பொக்கணமும்

3.5.23

894 ஒரு முன் கைத்தனி
மணிகோத்து அணிந்த
ஒளிர் சூத்திரமும்
அருமறை நூல்
கோவணத்தின் மிசை
அசையும் திருவுடையும்
இரு நிலத்தின் மிசை
தோய்ந்த எழுதரிய

திருவடியும்

திருவடியில் திருப் பஞ்ச

முத்திரையும் திகழ்ந்து

இலங்க

3.5.24

895 பொடி மூடு தழல் என்னத்

திரு மேனி

தனிற் பொலிந்த

படி நீடு திருநீற்றின்

பரப்பணிந்த

பான்மையராய்க்

கொடு நீடு மறுகு

அணைந்து தம்முடைய

குளிர் கமலத்து

அடி நீடும் மனத்து

அன்பர் தம் மனையின்

அகம் புகுந்தார்

3.5.25

896 வந்து அணைந்த மா

விரத முனிவரைக் கண்டு

எதிர் எழுந்து

சிந்தை களி கூர்ந்து மகிழ்
சிறந்த பெருந்
தொண்டனார்
எந்தை பிரான் புரி
தவத்தோர் இவ் இடத்தே
எழுந்து அருள
உய்ந்து ஒழிந்தேன்
அடியேன் என்று உருகிய
அன்பொடு பணிந்தார்

3.5.26

897 நற்றவராம் பெருமானார்
நலமிகும் அன்பரை
நோக்கி
உற்ற செயல் மங்கலம்
இங்கு ஒழுகுவது என்
என அடியேன்
பெற்றது ஒரு
பெண்கொடி தன் வதுவை
எனப் பெருந்தவம்
மற்று உமக்குச் சோபனம்

ஆகுவது என்று வாய்
மொழிந்தார்

3.5.27

898 ஞானம் செய்தவர் அடி
மேல் பணிந்து மனை
அகம் நண்ணி
மானக்கம் சாறனார்
மணக் கோலம் புனைந்து
இருந்த
தேனக்க மலர்க் கூந்தல்
திரு மகளைக் கொண்டு
அணைந்து
பானற்கந் தர மறைத்து
வரும் அவரைப்
பணிவித்தார்

3.5.28

899 தம் சரணத்து இடைப்
பணிந்து தாழ்ந்து எழுந்த
மடக் கொடி தன்
மஞ்சு தழைத்து என

வளர்ந்த மலர்க் கூந்தல்
புறம் நோக்கி
அஞ்சலி மெய்த்
தொண்டரைப் பார்த்து
அணங்கு இவள் தன்
மயிர் நமக்குப்
பஞ்ச வடிக்காம் என்றார்
பரவ அடித்
தலங்கொடுப்பார்

3.5.29

900 அருள் செய்த மொழி
கேளா அடல்
சுரிகைதனை உருவிப்
பொருள் செய்தாம் எனப்
பெற்றேன் எனக்
கொண்டு பூங்கொடி தன்
இருள் செய்த
கருங்கூந்தல் அடியில்
அரிந்து எதிர் நின்ற
மருள் செய்த பிறப்பு

அறுப்பார் மலர்க்

3.5.30

கரத்தினிடை நீட்ட

901 வாங்குவார் போல் நின்ற

மறைப் பொருளாம்

அவர் மறைந்து

பாங்கின் மலை

வல்லியுடன் பழைய

மழவிடை யேறி

ஓங்கிய விண் மிசை

வந்தார் ஒளி விசும்பின்

நிலன் நெருங்கத்

தூங்கிய பொன்மலர் மாரி

தொழும்பர் தொழுது

எதிர் விழுந்தார்

3.5.310

902 விழுந்து எழுந்து மெய்ம்

மறந்த மெய் அன்பர்

தமக்கு மதிக்

கொழுந்து அலைய

விழுங் கங்கை குதித்த

சடைக் கூத்தனார்
எழும் பரிவு நம் பக்கல்
உனக்கு இருந்த பரிசிந்தச்
செழும் புவனங்களில்
ஏறச் செய்தோம் என்று
அருள் செய்தார்

3.5.32

903 மருங்கு பெருங்கண
நாதர் போற்றிசைப்ப
வானவர்கள்
நெருங்க விடை மேல்
கொண்டு நின்றவர் முன்
நின்றவர்தாம்
ஒருங்கிய நெஞ்சொடு
கரங்கள் உச்சியின் மேல்
குவித்தையர்
பெருங் கருணைத் திறம்
போற்றும் பெரும் பேறு
நேர் பெற்றார்

3.5.33

904 தொண்டனார் தமக்கு

அருளிச் சூழ்ந்து
இமையோர் துதி செய்ய
இண்டை வார் சடை
முடியார் எழுந்து
அருளிப் போயினார்
வண்டுவார் குழற்
கொடியைக் கைப் பிடிக்க
மணக் கோலம்
கண்டவர்கள் கண்
களிப்பக் கலிக் காமனார்
புகுந்தார்

3.5.34

905 வந்தணைந்த ஏயர் குல
மன்னவனார் மற்றந்தச்
சிந்தை நினைவு அரிய
செயல் செறிந்தவர் பால்
கேட்டருளிப்
புந்தியினில் மிக உவந்து
புனிதனார் அருள்
போற்றிச்

சிந்தை தளர்ந்து அருள்
செய்த திருவாக்கின் திறம்
கேட்டு

3.5.35

906 மனந்தளரும் இடர் நீங்கி
வானவர் நாயகர்
அருளால்
புனைந்த மலர்க் குழல்
பெற்ற பூங்கொடியை
மணம் புரிந்து
தனம் பொழிந்து
பெருவதுவை
உலகெலாம் தலை சிறப்ப
இனம்பெருகத்
தம்முடைய எயின் மூதூர்
சென்றணைந்தார்

3.5.36

907 ஒரு மகள் கூந்தல்
தன்னை வதுவை நாள்
ஒருவர்க்கு ஈந்த
பெருமையார் தன்மை

போற்றும் பெருமை என்
அளவிற்றாமே
மருவிய கமரிற் புக்க மா
வடு விடேல் என் ஓசை
உரிமையால் கேட்க
வல்லார் திறம் இனி
உரைக்கல் உற்றேன்

3.5.37

திருச்சிற்றம்பலம்

3.6. அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம் (908-930)

திருச்சிற்றம்பலம்

908 வரும் புனற்பொன்னி
நாட்டு ஒரு வாழ்பதி
கரும்பு வண்டொடு
சூழ்ந்து முரன்றிட

விரும்பு மென்கண்
உடையவாய் விட்டு நீள்
கரும்பு தேன் பொழியும்
கணமங்கலம்

3.6.1

909 செந்நெல்லார் வயல்
காட்ட செந்தாமரை
முன்னர் நந்துமிழ் முத்தம்
சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர் கைம் மேற்
கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி
போன்றுள்ளார்

3.6.2

910 வளத்தில் நீடும் பதியதன்
கண்வரி
உளர்த்தும் ஐம்பால்
உடையோர் முகத்தினும்
களத்தின் மீதும் கயல்பாய்
வயல் அயல்
குளத்தும் நீளும்

குழையுடை நீலங்கள் 3.6.3

911 அக்குல பதி தன்னில்
அறநெறித்
தக்க மாமனை
வாழ்க்கையில் தங்கினார்
தொக்க மாநிதித்
தொன்மையில் ஓங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண்
தலைமையார் 3.6.4

912 தாயனார் எனும் நாமம்
தரித்துள்ளார்
சேய காலந் தொடர்ந்துந்
தெளிவிலா
மாயனார் மண் கிளைத்து
அறியாத அத்
தூய நாண் மலர்ப் பாதம்
தொடர்ந்துளார் 3.6.5

913 மின்னும் செஞ்சடை

வேதியர்க்காம் என்று
செந் நெல் இன்னமுதோடு
செங்கீரையும்
மன்னு பைந்துணர்
மாவடுவும் கொணர்ந்து
அன்ன என்றும் அமுது 3.6.6
செய்விப்பாரால்

914 இந்த நன்னிலை இன்னல்
வந்து எய்தினும்
சிந்தை நீங்காச் செயலின்
உவந்திட
முந்தை வேத முதல்வர்
அவர் வழி
வந்த செல்வம் அறியாமை
மாற்றினார் 3.6.7

915 மேவு செல்வம் களிறு உண்
விளங்கனி
ஆவதாகி அழியவும்
அன்பினால்

பாவை பங்கர்க்கு முன்பு
பயின்ற அத்
தாவில் செய்கை
தவிர்ந்திலர் தாயனார்

3.6.8

916 அல்லல் நல்குரவு ஆயிடக்
கூலிக்கு
நெல் அறுத்து மெய்ந் நீடிய
அன்பினால்
நல்ல செந்நெலிற் பெற்றன
நாயனார்க்கு
ஒல்லை இன்னமுதாக்
கொண்டு ஒழுகுவார்

3.6.9

917 சாலி தேடி அறுத்தவை
தாம் பெறும்
கூலி எல்லாம் திரு
அமுதாக் கொண்டு
நீல நெல்லரி கூலி
கொண்டு உண்ணும் நாள்
மால் அயற்கு அரியார்

அது மாற்றுவார்

3.6.10

918 நண்ணிய வயல்கள்
எல்லாம் நாள் தொறும்
முன்னம் காண
வண்ணவார் கதிர்ச்
செஞ்சாலி ஆக்கிட
மகிழ்ந்து சிந்தை
அண்ணலார் அறுத்த கூலி
கொண்டு இஃது அடியேன்
செய்த
புண்ணியம் என்று போத
அமுது செய்விப்பார்
ஆனார்

3.6.11

919 வைகலும் உணவு
இலாமை மனைப்
படப்பையினிற் புக்கு
நைகரம் இல்லா அன்பின்
நங்கை கைஅடகு கொய்து
பெய்கலத்து அமைத்து

வைக்கப் பெருந்தகை
அருந்தித் தங்கள்
செய்கடன் முட்டா
வண்ணந் திருப்பணி
செய்யும் நாளில்

3.6.12

920 மனை மருங்கு அடகு
மாள வட நெடு வான
மீனே

அனையவர் தண்ணீர்
வார்க்க அமுது செய்து
அன்பனாரும்
வினை செயல் முடித்துச்
செல்ல மேவு நாள்
ஒருநாள் மிக்க
முனைவனார்
தொண்டர்க்கு அங்கு
நிகழ்ந்தது மொழியப்
பெற்றேன்

3.6.13

921 முன்பு போல்

முதல்வனாரை அமுது
செய்விக்க மூளும்
அன்பு போல் தூய
செந்நெல் அரிசி மாவடு
மென் கீரை
துன்புபோம் மனத்துத்
தொண்டர் கூடையில்
சுமந்து போகப்
பின்புபோம் மனைவியார்
ஆன் பெற்ற அஞ்சு ஏந்திச்
சென்றார்

3.6.14

922 போதரா நின்ற போது
புலர்ந்து கால் தளர்ந்து
தப்பி
மாதரார் வருந்தி வீழ்வார்
மட்கல மூடுகையால்
காதலால் அணைத்தும்
எல்லாம் கமரிடைச் சிந்தக்
கண்டு

பூதநாயகர் தம் தொண்டர்
போவது அங்கு இனி ஏன் 3.6.15
என்று

922 நல்ல செங்கீரை தூய
மாவடு அரிசி சிந்த
அல்லல் தீர்த்தாள வல்லார்
அமுது செய்து அருளும்
அப்பேறு
எல்லையில் தீமையேன்
இங்கு எய்திடப்
பெற்றிலேன் என்று
ஒல்லையில் அரிவாள்
பூட்டி ஊட்டியை அரியல்
உற்றார் 3.6.16

924 ஆட் கொள்ளும் ஐயர் தாம்
இங்கு அமுது செய்திலர்
கொல் என்னாப்
பூட்டிய அரிவாள் பற்றிப்
புரையற விரவும் அன்பு

காட்டிய நெறியின் உள்ளந்
தண்டு அறக்
கழுத்தினோடே
ஊட்டியும் அரிய நின்றார்
உறுபிறப் பரிவார் ஒத்தார்

3.6.17

925 மாசறு சிந்தை அன்பர்
கழுத்து அரி அரிவாள்
பற்றும்
ஆசில்வண் கையை மாற்ற
அம்பலத்து ஆடும் ஐயர்
வீசிய செய்ய கையும்
மாவடு விடேல் விடேல்
என்

ஓசையும் கமரில் நின்றும்
ஒக்கவே எழுந்த அன்றே

3.6.18

926 திருக்கை சென்று அரிவாள்
பற்றும் திண் கையைப்
பிடித்த போது
வெருக்கொடு தம் கூறு

நீங்க வெவ் வினை விட்டு
நீங்கிப்

பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத்
தம்பிரான் பேணித் தந்த
அருட் பெரும் கருணை
நோக்கி அஞ்சலி கூப்பி
நின்று

3.6.19

927 அடியனேன் அறிவு
இலாமை கண்டும் என்
அடிமை வேண்டிப்
படி மிசைக் கமரில் வந்து
இங்கு அமுது செய் பரனே
போற்றி

துடியிடை பாக மான
தூயநற் சோதி போற்றி
பொடியணி பவள மேனிப்
புரி சடைப் புராண போற்றி

3.6.20

928 என்றவர் போற்றி செய்ய
இடப வாகனராய்த்

தோன்றி
நன்று நீ புரிந்த செய்கை
நன்னுதல் உடனே கூட
என்றும் நம் உலகில்
வாழ்வாய் என்று அவர்
உடனே நண்ண
மன்றுளே ஆடும் ஐயர் மழ
விடை உகைத்துச்
சென்றார்

3.6.21

929 பரிவு உறு சிந்தை அன்பர்
பரம் பொருளாகி உள்ள
பெரியவர் அமுது செய்யப்
பெற்றிலேன் என்று
மாவின்
வரிவடு விடேலெனா முன்
வன் கழுத்து அரிவாள்
பூட்டி
அரிதலால் அரிவாட்டாயர்
ஆயினார் தூய நாமம்

930 முன்னிலை கமரே யாக
 முதல்வனார் அமுது
 செய்யச்
 செந்நெலின் அரிசி சிந்தச்
 செவியுற வடுவின் ஓசை
 அந் நிலை கேட்ட
 தொண்டர் அடி இணை
 தொழுது வாழ்த்தி
 மன்னும் ஆனாயர்
 செய்கை அறிந்தவாறு
 வழத்தல் உற்றேன்

3.6.23

திருச்சிற்றம்பலம்

3.7. ஆனாய நாயனார் புராணம் (931-972)

திருச்சிற்றம்பலம்

931 மாடு விரைப் பொலி

சோலையின் வான்

மதிவந்து ஏறச்

சூடு பரப்பிய பண்ணை

வரம்பு சுரும்பேற

ஈடு பெருக்கிய

போர்களின் மேகம்

இளைத்தேற

நீடு வளத்தது மேன்மழ

நாடெனும் நீர் நாடு

3.7.1

932 நீவி நிதம்ப உழத்தியர்

நெய்க் குழல் மைச் சூழல்

மேவி உறங்குவ மென்

சிறை வண்டு விரைக்

கஞ்சப்

பூவில் உறங்குவ நீள் கயல்

பூமலி தேமாவின்

காவின் நறுங் குளிர் நீழல்

உறங்குவ கார் மேதி

3.7.2

933 வன்னிலை மள்ளர்

உகைப்ப எழுந்த

மரக்கோவை

பன் முறை வந்து எழும்

ஓசை பயின்ற

முழக்கத்தால்

அன்னம் மருங்குறை தண்

துறை வாவி அதன்

பாலைக்

கன்னல் அடும் புகையால்

முகில் செய்வ கருப்பாலை 3.7.3

934 பொங்கிய மாநதி நீடலை

உந்து புன்ற சங்கம்

துங்க இலைக் கதலிப் புதல்

மீது தொடங்கிப் போய்

தங்கிய பாசடை சூழ்

கொடி யூடு தவழ்ந்தேறிப்

பைங்கமுகின் தலை

முத்தம் உதிர்க்குவ

3.7.4

பாளையென

935 அல்லி மலர்ப் பழனத்து
அயல் நாகிள ஆன் ஈனும்
ஒல்லை முழுப்பை
உகைப்பின் உழக்கு
குழக்கன்று
கொல்லை மடக்குல மான்
மறியோடு குதித்து ஓடும்
மல்கு வளத்தது முல்லை
உடுத்த மருங்கோர்பால்

3.7.5

936 கண் மலர் காவிகள் பாய
இருப்பன கார் முல்லைத்
தண் நகை வெண் முகை
மேவும் சுரும்பு தடஞ்
சாலிப்

பண்ணை எழுங்கயல் பாய

இருப்பன காயாவின்

வண்ண நறுஞ்சினை

மேவிய வன் சிறை
வண்டானம்

3.7.6

937 பொங்கரில் வண்டு
புறம்பலை சோலைகள்
மேல் ஓடும்
வெங்கதிர் தங்க விளங்கிய
மேன்மழ நன்னாடாம்
அங்கது மண்ணின்
அருங்கலமாக
அதற்கேயோர்
மங்கல மானது மங்கலம்
ஆகிய வாழ் மூதூர்

3.7.7

938 ஒப்பில் பெருங்குடி நீடிய
தன்மையில் ஓவாமே
தப்பில் வளங்கள் பெருக்கி
அறம்புரி சால்போடும்
செப்ப உயர்ந்த சிறப்பின்
மலிந்தது சீர் மேவும்

அப்பதி மன்னிய ஆயர்
குலத்தவர் ஆனாயர் 3.7.8

939 ஆயர் குலத்தை விளக்கிட
வந்து உதயம் செய்தார்
தூய சுடர்திரு நீறு விரும்பு
தொழும்புள்ளார்
வாயினின் மெய்யின்
வழுத்து மனத்தின்
வினைப் பாலில்
பேயுடன் ஆடு பிரான் அடி
அல்லது பேணாதார் 3.7.9

940 ஆனிரை கூட அகன் புற
வில் கொடு சென்று ஏறிக்
கானுறை தீய விலங்குறு
நோய்கள் கடிந்து எங்கும்
தூற்று மென்புல் அருந்தி
விரும்பிய தூ நீறுண்டு
ஊனமில் ஆயம் உலப்பில 3.7.10
பல்க அளித்து உள்ளார்

941 கன்றொடு பால் மறை நாகு
கறப்பன பாலாவும்
புன்றலை மென்சிலை
ஆனொடு நீடு
புனிற்றாவும்
வென்றி விடைக்
குலமோடும் இனந்தொறும்
வெவ்வேறே
துன்றி நிறைந்துள சூழல்
உடன் பல தோழங்கள்

3.7.11

942 ஆவின் நிரைக் குலம்
அப்படி பல்க
அளித்தென்றும்
கோவலர் ஏவல் புரிந்திட
ஆயர் குலம் பேணும்
காவலர் தம் பெருமான்
அடி அன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக் கருவிக்
குழல் வாசனை

943 முந்தை மறை நூன்மரபின்
 மொழிந்த முறை
 எழுந்தவேய்
 அந்த முதல் நாலிரண்டில்
 அரிந்து நரம்புறு தானம்
 வந்ததுளை நிரையாக்கி
 வாயு முதல் வழங்கு துளை
 அந்தமில் சீர் இடை
 ஈட்டின் அங்குலி எண்
 களின் அமைத்து

3.7.13

944 எடுத்த குழற் கருவியினில்
 எம்பிரான் எழுத்து
 அஞ்சும்
 தொடுத்த முறை ஏழ்
 இசையின் சுருதி பெற
 வாசித்து
 அடுத்தசரா சரங்களெலாம்
 தங்கவருந் தங்கருணை

அடுத்த இசை அமுது
அளித்துச் செல்கின்றார்
அங்கு ஒரு நாள்

3.7.14

945 வாச மலர்ப் பிணை
பொங்க மயிர் நுழுதி
மருங்கு உயர்ந்த
தேசுடைய சிகழிகையிற்
செறி கண்ணித் தொடை
செருகிப்
பாசிலை மென் கொடியின்
வடம் பயில நறு விலி
புனைந்து
காசுடை நாண் அதற்கயலே
கருஞ்சுருளின் புறங்காட்டி

3.7.15

946 வெண் கோடல் இலைச்
சுருளிற் பைந்தோட்டு
விரைத் தோன்றித்
தண் கோல மலர் புனைந்த
வடி காதின ஒளி தயங்கத்

திண் கோல நெற்றியின்
மேல் திரு நீற்றின் ஒளி
கண்டோர்

கண் கோடல் நிறைந்தாராக்
கவின் விளங்க மிசை
அணிந்து

3.7.16

947 நிறைந்த நீறு அணி
மார்பின் நிரை முல்லை
முகை சுருக்கிச்
செறிந்த புனை வடம்
தாழ்த் திரள் தோளின்
புடை அலங்கல்
அறைந்த சுரும்பு இசை
அரும்ப அரையடுத்த
மரவுரியின்
புறந்தழையின் மலி
தானைப் பூம் பட்டுப்
பொலிந்து அசைய

3.7.17

948 சேவடியில் தொடு தோலும்

செங்கையினில் வெண்
கோலும்
மேவும் இசை
வேய்ங்குழலும் மிக
விளங்க வினை செய்யும்
காவல்புரி வல்லாயர்
கன்றுடை ஆன் நிரை
சூழப்
பூவலர் தார்க் கோவலனார்
நிரை காக்கப் புறம்
போந்தார்

3.7.18

949 நீலமா மஞ்ஞை ஏங்க
நிரைக் கொடிப் புறவம்
பாடக்
கோல வெண் முகையேர்
முல்லை கோபம் வாய்
முறுவல் காட்ட
ஆலு மின்னிடைச் சூழ்
மாலைப் பயோதரம்

அசைய வந்தாள்
ஞால நீடு அரங்கில் ஆடக்
கார் எனும் பருவ நல்லாள் 3.7.19

950 எம்மருங்கு நிரை பரப்ப
எடுத்த கோலுடைப்
பொதுவர்
தம்மருங்கு தொழுது
அணையத் தண் புறவில்
வருந்தலைவர்
அம்மருங்கு தாழ்ந்த சினை
அலர் மருங்கு மதுவுண்டு
செம்மருந்தண் சுரும்பு
சுழல் செழுங் கொன்றை
மருங்கு அணைந்தார்

3.7.20

951 சென்றணைந்த ஆனாயர்
செய்த விரைத் தாமம் என
மன்றல் மலர்த்துனர் தூக்கி
மருங்குதாழ் சடையார்

போல்
நின்ற நறுங்
கொன்றையினை நேர்
நோக்கி நின்று உருகி
ஒன்றிய சிந்தையில்
அன்பை உடையவர் பால்
மடை திறந்தார்

3.7.21

952 அன்பூறி மிசைப்

பொங்கும் அமுத இசைக்
குழல் ஒலியால்
வன்பூதப் படையாளி
எழுத்து ஐந்தும் வழத்தித்
தாம்
முன்பூதி வரும் அளவின்
முறைமையே எவ்வுயிரும்
என்பூடு கரைந்து உருக்கும்
இன்னிசை வேய்ங்
கருவிகளில்

3.7.22

953 ஏழு விரல் இடை இட்ட
இன்னிசை வங்கியம்
எடுத்துத்
தாழுமலர் வரிவண்டு தாது
பிடிப்பன போலச்
சூழுமுரன்று எழ நின்று
தூய பெரும் தனித்
துளையில்
வாழிய நந்தோன்றலார்

3.7.23

954 முத்திரையே முதல்
அனைத்தும் முறைத்
தானம் சோதித்து
வைத்த துளை ஆராய்ச்சி
வக்கரனை வழி போக்கி
ஒத்த நிலை உணர்ந்து
அதற்பின் ஒன்று முதல்படி
முறையாம்
அத்தகைமை ஆரோசை

அமரோசைகளின்
அமைத்தார்

3.7.24

955 மாறுமுதற் பண்ணின் பின்
வளர் முல்லைப்
பண்ணாக்கி
ஏறிய தாரமும் உழையும்
கிழமை கொள
இடுந்தானம்
ஆறுலவுஞ் சடை முடியார்
அஞ்செழுத்தின் இசை
பெருகக்
கூறிய பட்டடைக் குரலாங்
கொடிப் பாலையினில்
நிறுத்தி

3.7.25

956 ஆய இசைப் புகல்
நான்கின் அமைந்த புகல்
வகை எடுத்து
மேய துளை பற்றுவன
விடுபனவாம் விரல்

நிரையிற்
சேய வொளியிடை
அலையத் திருவாளன்
எழுத்தஞ்சும்
தூய இசைக் கிளை
கொள்ளுந் துறையஞ்சின்
முறை விளைத்தார்

3.7.26

957 மந்தரத்தும் மத்திமத்தும்
தாரத்தும் வரன் முறையால்
தந்திரிகள் மெலிவித்தும்
சமங்கொண்டும்
வலிவித்தும்
அந்தரத்து விரல்
தொழில்கள் அளவு பெற
அசைத்தியக்கிச்
சுந்தரச் செங்கனிவாயும்
துளைவாயும்
தொடக்குண்ணை

3.7.27

958 எண்ணிய நூல்

பெருவண்ணம் இடை
வண்ணம் வனப்பென்னும்
வண்ண இசை வகை
எல்லாம் மா துரிய
நாதத்தில்
நண்ணிய பாணியும்
இயலும் தூக்கு நடை
முதற்கதியில்
பண்ணமைய எழும் ஓசை
எம் மருங்கும் பரப்பினார் 3.7.28

959 வள்ளலார் வாசிக்கும்
மணித் துளைவாய் வேய்ங்
குழலின்
உள்ளுறை அஞ்செழுத்தாக
ஒழுகி மதுர ஒலி
வெள்ளநிறைந்து
எவ்வுயிர்க்கும் மேல்
அமரர் தருவிளை தேன்
தெள்ளமுதின் உடன்

கலந்து செவி வார்ப்பது
எனத் தேக்க

3.7.29

960 ஆனிரைகள் அறுகருந்தி
அசை விடாது அணைந்து
அயரப்

பால் நுரை வாய்த் தாய்
முலைப் பால் பற்றும்
இளங்கன்று இனமும்
தான் உணவு மறந்து
ஒழியத் தட மருப்பின்
விடைக் குலமும்
மான் முதலாம் கான்
விலங்கும் மயிர் முகிழ்த்து
வந்து அணைய

3.7.30

961 ஆடு மயில் இனங்களும்
அங்கு அசைவு அயர்ந்து
மருங்கணுக
ஊடுசெவி இசை நிறைந்த
உள்ளம் ஒடு புள்ளினமும்

மாடுபடிந்து உணர்வு
ஒழிய மருங்கு தொழில்
புரிந்து ஒழுகும்
கூடியவண் கோவலரும்
குறை வினையின் துறை
நின்றார்

3.7.31

962 பணி புவனங்களில்
உள்ளார் பயில் பிலங்கள்
வழி அணைந்தார்
மணிவரை வாழ்
அரமகளிர் மருங்கு
மயங்கினர் மலிந்தார்
தணிவில் ஒளி
விஞ்சையர்கள் சாரணர்
கின்னரர் அமரர்
அணிவிசும்பில் அயர்வு
எய்தி விமானங்கள் மிசை
அணைந்தார்

3.7.32

963 சுரமகளிர் கற்பகப்

பூஞ்சோலைகளின்
மருங்கிருந்து
கர மலரின் அமுது
ஊட்டும் கனி வாய் மென்
கிள்ளையுடன்
விரவு நறுங்குழல் அலைய
விமானங்கள் விரைந்து
ஏறிப்
பரவிய ஏழிசை அமுதம்
செவி மடுத்துப் பருகினார்

3.7.32

964 நலிவாரும் மெலிவாரும்
உணர்வு ஒன்றாய்
நயத்திலினால்
மலிவாய்வெள் எயிற்று
அரவம் மயில் மீது
மருண்டு விழும்
சலியாத நிலை அரியும்
தடம் கரியும் உடன் சாரும்
புலி வாயின் மருங்கு

அணையும் புல்வாய
புல்வாயும்

3.7.34

965 மருவிய கால் விசைத்து
அசையா மரங்கள் மலர்ச்
சினை சலியா
கருவரை வீழ்
அருவிகளும் கான்யாறும்
கலித்து ஓடா
பெரு முகிலின் குலங்கள்
புடை பெயர்வு ஒழியப்
புனல் சோரா
இரு விசும்பின் இடை
முழங்கா எழுகடலும்
இடை துளும்பா

3.7.35

966 இவ்வாறு நிற்பனமும்
சரிப்பனவும் இசை
மயமாய்
மெய் வாழும் புலன் கரண

மேவிய ஒன்று
ஆயினவால்
மொய்வாச
நறுங்கொன்றை முடிச்
சடையார் அடித் தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசை வைத்த
திருக்குழல் வாசனை
உருக்க

3.7.36

967 மெய்யன்பர் மனத்து
அன்பின் விளைந்த இசைக்
குழல் ஓசை
வையம் தன்னையும்
நிறைத்து வானம் தன்
வயமாக்கிப்
பொய் அன்புக்கு எட்டாத
பொற் பொதுவில் நடம்
புரியும்
ஐயன் தன் திருச் செவியின்
அருகணைய

பெருகியதால்

3.7.37

968 ஆனாயர் குழல் ஓசை
கேட்டு அருளி அருள்
கருணை
தானாய திரு உள்ளம்
உடைய தவ வல்லியுடன்
கானாதி காரணராம்
கண்ணுதலார்
விடையுகைத்து
வானாறு வந்தணைந்தார்
மதி நாறுஞ் சடை தாழ

3.7.38

969 திசை முழுதுங் கணநாதர்
தேவர்கட்கு முன் நெருங்கி
மிசை மிடைந்து வரும்
பொழுது வேற்று ஒலிகள்
விரவாமே
அசைய எழுங்குழல்
நாதத்து அஞ்செழுத்தால்

தமைப் பரவும்

இசை விரும்பும் கூத்தனார் 3.7.39

எழுந்தருளி எதிர் நின்றார்

970 முன் நின்ற மழவிடை

மேல் முதல்வனார்

எப்பொழுதும்

செந்நின்ற மனப்

பெரியோர் திருக் குழல்

வாசனை கேட்க

இந்நின்ற நிலையே

நம்பால் அணைவாய் என

அவரும்

அந்நின்ற நிலை

பெயர்ப்பார் ஐயர் திரு

மருங்கு அணைந்தார் 3.7.40

971 விண்ணவர்கள் மலர் மாரி

மிடைந்து உலகமிசை

விளங்க

எண்ணில் அருமுனிவர்

குழாம் இருக்கு மொழி
எடுத்து ஏத்த
அண்ணலார் குழல் கருவி
அருகு இசைத்து அங்கு
உடன் செல்லப்
புண்ணியனார் எழுந்து
அருளிப் பொற்
பொதுவின் இடைப்
புக்கார்

3.7.41

972 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
துதி

தீது கொள் வினைக்கு
வாரோம் செஞ்சடைக்
கூத்தர் தம்மைக்
காது கொள் குழைகள்
வீசம் கதிர் நிலவு இருள்
கால் சீப்ப
மாது கொள் புலவி நீக்க
மனையிடை இரு கால்

செல்லத்
தூது கொள்பவராம்
நம்மைத் தொழும்பு
கொண்டு உரிமை
கொள்வார்

3.7.42

திருச்சிற்றம்பலம்

இலை மலிந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
சருக்கம் **3**-க்குத் திருவிருத்தம் - **972**

This webpage was last updated on
24 September 2004

Please send your comments to the
[webmasters of this website.](#)